

Mücadele

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

Kasım

1977

Sayı 14

Fiyatı 50 pf

HAKİM SINIFLARIN SAHTE 'SANAYİ HAMLESİ'

HALK İÇİN YOKSULLUK VE ZULÜMDÜR

Bugün iktidara hakim olan, Amerikan emperyalizminin uşağı 2.MC mum ışığı altında "Ağır Sanayi" kurma projeleri yapmakta, "Ağır sanayi" kurma için, milyarlık yatırımlardan sözetmektedir.

Erbakan, "önder millet olacağız", "1982-de Almanya'ya ulaşacağız, Uçak, Tank sanayiye kuracağız", "bütün köyleri fabrikalarla donatacağız" demektedir.

Erbakan, daha da ileri giderek şöyle demektedir :

"...234 milyar liralık bir yatırım tahakkuk safhasına girmiştir. Projeleri, parası, lisansı hazır ve tamamen milli sermaye ile kurulacak bu fabrikalar..."

"Motor, Uçak, Traktör, Kamyon takım tezgahları, dişli fabrikalar, Elektronik sanayi ve bunun gibi yüzlerce fabrika projelendirilmiş, bunların büyük bir kısmı ihale edilmiş, inşaatları başlamıştır..."

Hakim sınıflar, mum ışığı altında "kalkınma", "ağır sanayi" kurma üzerine nutuk atarak, sahtekarlık yapmaktadırlar.

Şimdi hakim sınıfların attığı palavralar; üzerine büyük nutuklar çektiği "ağır sanayi"nin; kurulup kurulamayacağını birde gerçeklerle karşılaştıralım.

Erbakan'ın sözünü ettiği, Haziran 1977 "ağır sanayi" projelerinin durumunu incelemek; "ağır sanayi"nin kurulmasının gerçeklerle hiç bir ilgisi olmadığını daha yakından görmemize yardımcı olacaktır.

Erbakan'ın sözünü ettiği 'büyük sanayi hamlesi'nde 16 sı eski proje olmak üzere 143 proje vardır. 143 projenin gerçekleştirilmesi için 234 milyar TL. üzerinde sermayeye ihtiyaç vardır. Bunların gerçekleştirilmesi için 73 milyar TL. değerinde dış kaynaklı finansmana ihtiyaç var. Toplam proje bedelinin gerçekleştirilmesi için 234 milyar TL. gerekli olmasına rağmen; projelerin yani "ağır sanayi"nin kurulmasında bugüne dek harcama sadece bir milyar 253 milyon TL. dir. Yani şimdilik büyük 'sanayi hamlesi' palavrasının binde 69'u gerçekleşmiş durumdadır.

Erbakan'ın sözünü ettiği "dev yatırım"ın, "ağır sanayi" projelerinin son durumu görüldüğü gibi bir kocaman sıfırdır.

ERBAKAN LÜKS LAMBASI IŞIĞINDA SANAYİ HAMLESİ PALAVRALARI ATTIYOR

Bu durum hakim sınıfların 'kalkınma' palavralarının açık ispatıdır.

HAKİM SINIFLAR NEDEN "AĞIR SANAYİ KURMA SAHTEKARLIĞI YAPMADIRLAR?"

Hakim sınıflar, ekonomik ve siyasi bir buhran içine düşmüşlerdir. Bunun da yükünü ve acısını Türkiyeliler halkı çekmektedir. Halk için günlük yaşamını sürdürmek bile, artık ağır bir yük haline gelmiştir. Her gün zamlar daha da artmaktadır; işsizler ordusu gittikçe büyümektedir. İhissiz başını sokacağı geçkondu su dahi hakim sınıfların polisi, jandarması tarafından başlarına yıkılmaktadır. Açlığın, sefaletin, yoksulluğun, zulmün kol gezdiği Türkiyede, halkın hoşnutsuzluğu daha da fazlalaşmaktadır. İşçiler, köylüler tüm halkımız ekonomik siyasi baskılara karşı çıkmakta; mücadelelerini yükseltmektedirler. Grevler, topladele işgalleri büyük boyutlara ulaşmıştır. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi uğruna, komprador patron ve toprak ağalarına karşı yürüttüğü mücadeleleri; zaman zaman silahlı çatışmaya kadar varmaktadır.

Halk komprador patron ve toprak ağalarına karşı mücadele etmektedir. Bunların düzeninin yıkılması için mücadele etmektedir.

Hakim sınıflar halkın yükselen mücadelesini karşısında paniğe kapılmakta; varlıklarını nasıl devam ettireceklerini şaşırılmaktadırlar. Sömürü ve zulüm çarkının kırılması tehdidi ile karşı karşıya kalmaktadırlar.

Komprador patron ve toprak ağaları, bir yandan gelişen sınıf mücadelesini kan ve terörle bastırırken; öte yandan halka hoş görünmek, iktidarlarını, özünde hayal olan bir şeyi gerçekmişcesine göstererek büyük bir sahtekarlığa başvurmuşlardır.

Komprador patron ve toprak ağaları, bu palavraları atarak; halkın hoşnutsuzluğunun, yükselen mücadelesinin önüne geçebilmeyi düşünmektedirler. Devamı 2. sayfada

AĞIR SANAYİ PROJELERİNİN HAZİRAN 1977 BAŞI DURUMU

proje sayısı	yatırımcı kuruluş	dış kaynak gereği	toplam proje bedeli	harcama	nakdi gerçekleştirme
27	MKE	0.458	24.999	0.184	% 0.74
13	T. Şeker Fab.	1.480	12.244	0.407	% 3.33
13	Azot san. T.A.Ş	15.919	46.087	0.053	% 0.12
18	T.Çimento San.	3.417	14.368	0.430	% 2.99
17	Sümerbank	0.889	2.167	0.042	% 1.95
11	T. Demir Çelik	27.494	46.964	0.006	% 0.01
7	Gerede Çelik				
	Konstürk	0.364	1.996	0.005	% 0.3
6	Testaş				
	Haberleşme	0.730	1.731	0.021	% 1.23
3	Temsan Tribün				
	Transfor	1.095	4.362	0.014	% 0.33
5	Tümosan Otomotiv	9.127	20.377	0.073	% 0.36
5	Taksan tezgâh	2.294	5.935	0.013	% 0.23
127		73.267	181.234	1.253	% 0.69
16	eski proje		43.465		
143			224.699		

ATIF KONGRESİ YAPILIYOR

Geçen sayımızda bildirdiğimiz gibi, ATIF Genel Kurul'u bu ay 28/30 Ekim tarihleri arasında Frankfurt'ta yapacaktır.

Ekim ayı içinde, bütün derneklerde ATIF siyaseti üzerine tartışmalar yapılmıştır. Ekim ayı başında D armstadt'ta genişletilmiş Yönetim Kurulu toplantısı yapılmıştır. Bu toplantıda ATIF'e üye olmak isteyen dernekler durumu görüşmüş, üyelik için müracaat eden 4 yeni dernek ATIF'e katılmıştır. Ayrıca genişletilmiş Yönetim Kurulu toplantısında, ATIF'in bünyesine kadar yapıldığı çalışmalar gözden geçirilmiş; Genel Kurul'da üzerinde durulması gereken konular tespit edilmiştir. Genel Kurul'da ATIF'in yeni çalışma programı üzerine tartışılacak ve ATIF yeni bir çalışma programına kavuşacaktır. Genel Kurul'da, Ekim ayı içinde, bütün ATIF üyesi derneklerde yürütülen geniş tartışma sonuca bağlanacaktır. ATIF ikinci Genel Kurulu, Batı Almanya ve Batı Berlin'deki ilerici Türkiyeli emekçilerin mücadeleciliğini birliğine sağlama yolunda önemli bir adım olacaktır.

Bir dahaki sayımızda, Genel Kurul üzerine geniş haberleri okuyucularımıza iletacağız.

hakim sınıfların sanayi hamlesi baş tarafı 1.sayfada.

Yukarıda da bahsedildiği gibi Türkiye ekonomik ve siyasi bir buhran içindedir. Türk hakim sınıfları, 1970 den bu yana paranın değerini 41.defa düşürmek zorunda kalmışlardır. Emperyalist efendilerinden aldıkları borçların faizini ödeyemeyecek durumdadırlar. Hayat pahalılığı, zamlar, yoksulluk açıkça göstermektedir ki Türk ekonomisi iflasın eşliğindedir. Bu durumun böyle olmasına rağmen;

komprador patron ve toprak ağaları için yok, yoktur. Bu sınıflar kendileri milyonlarına milyonlar katarak yaşarken, buhranların yükünü işçi ve köylüler çekmektedir.

TÜRKİYE HALKI AÇLIK VE SEFALET İÇİNDE, YAŞARKEN NEDEN KOMPRADOR VE TOPRAK AĞALARI BUNDAN ETKİLENMEMEKTE, MİLYONLARINA MİLYONLAR KATMAKTADIRLAR ?

Bugün iktidarı elinde tutan komprador patron ve ağalardır. Komprador patron ve toprak ağaları, ülkemizin yer altı ve yerüstü zenginliklerini emperyalistlere peşkeş çekenlerdir. Emperyalist uşağı bu sınıflar siyasi, iktisadi ve askeri olarak emperyalist efendilerine göbekten bağımlıdır. Emperyalistler tarafından semirtilen, beslenen ülkemizin sosyalizmde aracılık, (komisyoncu) rolünü oynayan bu sınıfların varlığı; Türkiye'nin bağımsızlığının, gelişmesinin önünde dikilen büyük bir engeldir. Bunlar ülkemizde emperyalizme bağımlı olarak gelişen, esas olarak montaj ve ambalaj üzerine kurulu sanayilerinden aldıkları büyük paylarla semirtilmektedirler.

KOMPRADOR BURJUVAZİNİN KÂRLARI

Türkiye'nin en büyük kompradorlarından; Koç, Sabancı ve Eczacıbaşı'nın kârları 1976 yılına oranla 1977 de büyük boyutlara ulaşmıştır. Koç'un 1976 yılındaki toplam satış miktarı bir önceki yıla oranla yüzde 37 artarak, 1,048 milyon dolar olmuştur. Koç'un 1976 vergi öncesi kârı ise önceki yıla göre, iki katından artarak 148 milyon dolara erişmiştir. Sabancı'nın satışları 1976 ya göre, yüzde 62 artarak 588 milyon dolara yükselmiştir. Sabancı bu yıl satışlarının 818 milyon dolar olmasını beklemektedir. Sabancı'nın kârı bir önceki yıla oranla yüzde 540 artmıştır. Eczacıbaşı'nın 1976 toplam satışlarının 75 milyon dolar olduğu ve bu yılda 159 milyon olmasının beklendiğini haber vermiştir. Eczacıbaşı'nın kârı 1976 da 7,5 milyon dolar iken bu yıl 22,3 milyon dolar daha fazlaşmıştır. Yukarıda verdiğimiz rakamlardan da anlaşıldığı gibi, emperyalizmin uşakları olan komprador burjuvazi ve toprak ağaları, her yıl daha da gelişmekte; milyonlarına milyonlar katmaktadır.

İşte hakim sınıfların 'gelişiyor' diye adlandırdığı sanayi 'kompradorların sanayidir. Gelişen Türkiye'nin bağımsız ekonomisine temel olacak, milli sermayeye dayalı ağır sanayi değil; komprador nitelikte; emperyalist ekonomisinin ihtiyaçlarına göre kurulmuş; ve tüketime yönelik bir sanayidir. Bu 'sanayi' yoluyla kalkınan emperyalizm ve onun uşaklarıdır.

Emperyalist ekonominin kanunu aşırı kâr dır. Emperyalist ekonomi sermayeyi devamlı olarak, kısa sürede mümkün olduğunca çok kâr getirecek alanlara kaydırır. Üretim halkın ihtiyaçlarına göre değil; kâr getirip getirmeye göre yapılır. Bu yüzden emperyalist ekonomi krizden hiç bir zaman kurtulamaz. Kısa sürede mümkün olduğunca çok kâr getirecek sanayi mamulleri; kısa süreli, dayanıksız tüketim maddeleridir. Bu yüzden emperyalist sermaye kendine bağımlı kıldığı ekonomilerde dayanıksız tüketim malları üretimine yönelir. Böyle bir sanayi üretimini geliştirir. Bunda bile, kendine bağımlılığı ayakta tutmaya çalışır. Çeşitli parçaları monte etme üzerine kurulu montaj; ve daha önce emperyalist ülkelerde üretilmiş malları paketleme üzerine kurulu ambalaj sanayi geliştirir. İşte emperyalizmin kendine bağımlı ülkelerde geliştireceği sanayi budur. Emperyalizm kendine bağımlı ülkelerde, eğer kendi ihtiyaçları, yani emperyalist aşırı sömürü ihtiyacı; gerektirirse tüketim malları üretme için gerekli makineleri üretecek; kendine bağımlı bir sanayini de belli bir çapta geliştirebilir. Bu 'ağır sanayi' tesisleri, esas olarak ülke ekonomisini değil; emperyalist sömürüyü geliştirmek; emperyalizme bağımlılığı artırmak amacıyla kurulur. İşte Türkiye'deki az sayıda 'ağır sanayi' (mesela Demir Çelik Fabrikaları) tesisleri böyle tesislerdir. Bunlara bakarak kalkınıyoruz; nutukları atmak sahtekarlıktır. Kalkınan emperyalizm ve bir avuç uşağıdır.

Emperyalizmin girdiği ülkelerde kendine bağımlı olarak 'geliştirdiği' sanayi; ülkede gelişebilecek olan milli nitelikte bir sanayinin yıkımı pahasına gelişen bir sanayidir.

Emperyalizm herhangi bir ülkeyi kendine bağımlı olarak tutmak istiyorsa, o ülkede milli nitelikte bir sanayinin gelişmesini önlemek; milli nitelikte sanayini yıkmak zorundadır. Çünkü emperyalizmden bağımsız bir sanayinin, gelişmesi halinde, ülkenin ne emperyalist sermayeye ne emperyalist tekellerin mallarına ihtiyacı kalmaz. Bu yüzden emperyalizme bağımlı ülkelerde, gelişen sanayi emperyalizme bağımlı sanayidir.

Böyle bağımlı bir sanayinin 'gelişmesi' ülkenin bağımsız gelişmesini geriletken bir gelişmedir. Emperyalizme bağımlı olarak kurulan üç-beş ağır sanayi tesisini kalkınmanın kıstası olarak göstermek; sahtekarlığın ta kendisidir. Halkımız zaten 'kalkınma'nın kalkınma olmadığını, her gün pratiğinde yaşamaktadır.

Türkiye emperyalizme bağımlı kaldığı sürece; milli sermaye ile 'ağır sanayi' kurma yönünde gelişmesinin imkânsız olduğunu açıklar.

Milli kaynaklarla, milli sermaye ile 'ağır sanayi' kurmanın imkânsızlığını yukarıda açıklamaya çalıştığımız sebeplerden dolayı, emperyalizmin çıkarları ile taban tabana zıttır. Bu nedenle emperyalistler, 'ağır sanayi'nin kurulmasını olanak tanımayacaklardır. Bu onların çıkarları ile gelişmekte olan bir durumdur. Emperyalistler, Türkiye'nin bu yöndeki girişimlerini baltalayacaktır.

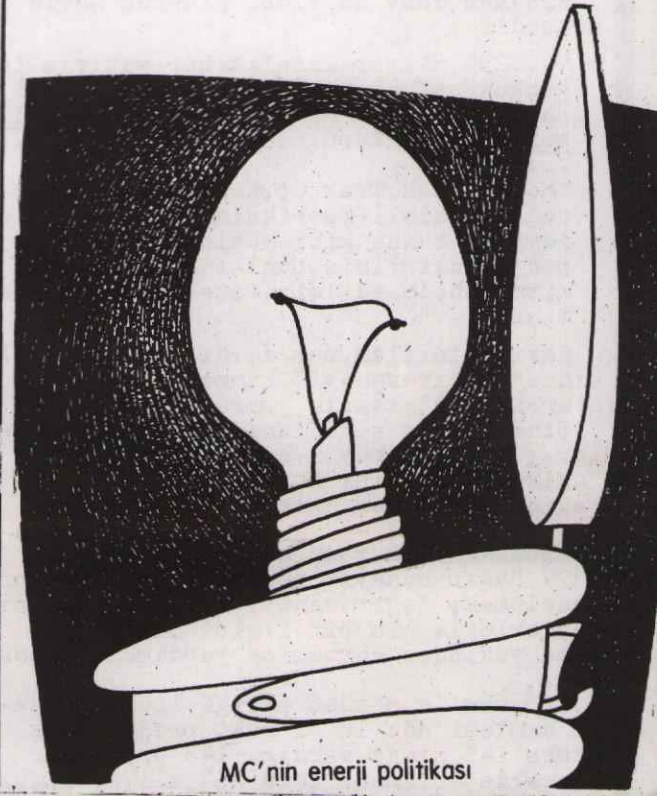
Erbakan'ın milli sermaye ile 'ağır sanayi' kuracağız iddiaları; gerçekleri çarpıktan başka bir şey değildir.

Bugün Türkiye'de milli sermaye ile 'ağır sanayi'nin gelişmesinin önünde bir dizi engel vardır. Emperyalizm ve emperyalistler tarafından ayakta tutulan yarı-sömürge, yarı-feodal yapı. Bu engel ortadan kalkmadan; Türkiye'de 'ağır sanayi'nin gelişmesinden söz etmek sahtekarlıktır. Türkiye'nin emperyalistler tarafından sömürüldüğünün; yeraltı ve yerüstü kaynaklarının talan edilmesinin inkarıdır.

Emperyalizmin uşakları hakim sınıflar, Türkiye'nin sömürülmesinden ve emperyalizme bağımlılığından yanadır. Komprador patron ve toprak ağalarının düzeni; Halk için zulüm, işkence, yokluk, yoksulluk, sefalet ve açlık demektir.

Bu sınıfları ortadan kaldırmak; bağımsız ve demokratik bir Türkiye yaratmak; Demokratik halk devrimiyle olacaktır.

A. CAHİT

CUMHURİYETİN 54. YILDÖNÜMÜ

Bu yıl Türkiye'de Cumhuriyetin ilanının 54. yılı kutlanıyor. Herkes hummalı bir şekilde Cumhuriyetin kuruluşunun 54. yıl dönümüne hazırlanıyor. 54. yılı kutlama törenlerinde hakim sınıfların temsilcileri, "ilerliyoruz" "kalkınıyoruz" gibi zoraki sözlerle gerçekleri gözlerden gizlemeye çalışmaktadırlar.

Güneşi balçıkla sıvamaya kalkan hakim sınıflar ve onların iktidarlarının bütün gayretlerine rağmen, Türkiye'nin yaşanılan şartları nelerdir?

Türkiye bundan 54 yıl önce olduğu gibi geri, ilkel bir tarım ülkesidir. Ülkede halkın % 60'ından fazlası köylerde yaşamaktadır. Köylerde yaşayan ailelerden üçte birinde ne toprak ne de tarım aracı vardır. Ekilebilir toprakların % 62'si toprak ağalarının elindedir.

Köylerde hayat şartları çok kötüdür. Köylerin birçoğu elektrik, içme suyu ve yoldan mahrumdur. Köylerdeki evlerin yarısından çoğu kerpiçten yapılmıştır. Çoğu yakıt olarak sadece tezek kullanırlar. Sağlık hizmetleri de içler acısıdır. Beslenme bozukluğu ve doktor yokluğu nedeniyle, doğan çocukların % 18'i daha 18 yaşına gelmeden ölmektedirler.

Kurtuluş savaşından önce, Türkiye emperyalist devletler tarafından (İngiltere, Fransa, İtalya) fiilen işgal edilmişti.

Kurtuluş savaşı sırasında Kemalist'ler itilaf emperyalistleri ile anlaşmayı kabul ettiler. Osmanlı borçlarının kabulü Gümrük tarifelerinin aynen uygulanması yabancılara ticaret serbestliği vs. gibi. Sultanlığın yıkılmasına, işgal altındaki toprakların kurtarılmasına rağmen, Türkiye'nin emperyalizme bağımlı yarı-sömür-

ge, yarı-feodal yapısı ayakta tutuldu. Savaşın hemen ertesinde, emperyalist yabancılara sermaye faaliyetini "Türk Anonim Şirketi" adıyla sürdürmeye başladı. 1920-1930 yılları arasında kurulan 201 Türk Anonim Şirketinden 66'sı yabancıların elinde idi. Bu yıllarda emperyalist devletler Türkiye'ye 1 milyar 100 milyon Frank değerinde sermaye ihraç etmişlerdir. Bu sermayenin 150 milyon Alman, 350 milyon Fransız, 200 milyon İngiliz ve geri kalan 100 milyon da diğer emperyalist devletlerin sermayesi idi.

Kurtuluş savaşından sonra, komprador patron ve toprak ağası devleti bir yandan zenginleşmek için bol sermayeli batılı emperyalistlere yanaşarak işbirliğine koyuldu, diğer yandan işçi sınıfını ve emekçi halkı insafsızca ezerek, sömürerek hakimiyetini perçinlemeye çalıştı.

İktisadi alanda "hür teşebbüsçülük", siyasi alanda "çok partili sistem" siarı ile ortaya çıkan ABD'nin uşağı DP 1950'de hükümet oldu. DP emperyalist sermayeye özellikle Amerikan sermayesine yeni yeni imtiyazlar tanıdı. Ülkenin bütün yer üstü yer altı zenginliklerini ABD emperyalistlerine sattı. Fakir halkı daha da yoksullaştırdı.

Bugün, Türkiye'deki hakim sınıfların temsilciliğini yapan bütün partiler, 2.MC, CHP vs. aynı emperyalist uşağı politikayı sürdürmektedirler.

Tarımda hala bir çok yerde feodal ilişkiler sürmektedir. Toprağı bulunmayan az topraklı köylüler, işgüçlerini toprak ağalarına boğaz tokluğuna satmaktadırlar. Angarya, ekonomi dışı baskılar gündemdedir. Köylülerin, toprak ağaları tarafın-

dan sömürüldükleri yetmiyormuş gibi tefeciler tarafından da borçlandırılmakta, giderek tefeciler onların topraklarına da el koymaktadırlar. Bu süreç içinde toprak mülkiyeti ağalarla zengin köylülerin elinde birikirken; köylüler mülksüzleşmektedirler. İşte Mustafa Kemal'in "Milletimizin efendisidir." dediği köylü bu durumdadır.

Köylerdeki bu durum, köylerden şehirlere, şehirlerden de yurt dışına göçü hızlandırmıştır. Bugün hala iş ve işçi bulma kurumlarında yüz binlerce işçi-köylü, yurdışına gelebilmek için sırada beklemektedirler. Köylerden şehirlere gelen köylülerin çok büyük bir kısmı sanayi gelişmemiş olduğu için işsizler ordusuna katılmakta; örgütsüz üretici olmayan geçici işler yapmaktadır.

Türkiye'de işçi ücretleri, işçilerin günlük normal beslenebilme şartlarını sağlamaktan uzaktır. Pahalılık almış yürümüşür. Hakim sınıflar içine düştükleri buhranı halkımızın sırtına yüklemektedirler. İşçilerin ve dar gelirli memurların hayat şartları büsbütün ağırlaşmıştır. Ülke iktisadi yönden tam bir çıkmaz için dedir. Bu nedenle piyasaya sürekli karşılıksız para sürülmekte, sonuçta hayat koşulları devamlı olarak bozulmaktadır.

Türkiye'nin, Cumhuriyetten önce ve Cumhuriyetten sonra, içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi çıkmazın sebebi emperyalizme bağımlı, yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke olmasıdır. Hemen hemen bütün sanayi kollarında emperyalist sermaye hakim durumdadır. Kredi yolu ile gelen yabancı sermaye ağır şartları da beraberinde ge-

devamı 3. sayfada

Türkiye bu borçlarının faizlerini dahi ödiyemez duruma düşmüştür. Bunun sonucu yeni yeni krediler almak olmuş ülkenin ekonomisi gittikçe bozulmuştur. Kısacası Türkiye emperyalist ülkeler özellikle ve bugün ABD emperyalizmi tarafından, komprador burjuvazi aracılığı ile sömürülmekte ve soyulmaktadır.

CUMHURİYETİN 54.YILDÖNÜMÜNDE TÜRKİYE :YOKSULLUK

Bu iktisadi bağımlılık zinciri kırılmadıkça, Türkiye için gelişme olanağı yoktur.

Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığının en açık örneği Cumhuriyetin 54. yılında, Türk Hükümetinin alacağı ekonomik tedbirleri önce Uluslararası Para Fonu denen teşkilata danışmasıdır. Türk Hükümeti emperyalist devlet ve tekellerden kapı kapı borç dilenmektedir. Yeni borç alabilmek için Emperyalistlerin her dediğini yapmak, onlara güven vermek zorundadır. Türkiye'nin iktisadi gelişmesini tayin edenler, emperyalizmin uşağı komprador patron ve toprak ağaları değil; bizzat emperyalistlerdir. IMF (Uluslararası para fonu) bugünün Dünyu-Umumiyesidir. (Osmanlı Devletinin son döneminde, Osmanlı Devleti bağımlı olduğu emperyalist devletlere borcunu ödeyemeyecek duruma gelmişti. O zaman emperyalistler bizzat Türkiye'de kendilerine bağımlı Dünyu-Umumiyeli adlı kurum oluşturdular. 6000 memur çalıştıran bu kurum, Osmanlı Devleti adına vergi topluyor; ve borçları böylece doğrudan tahsil ediyordu. Osmanlı Devletinin son dönemlerinde Türkiye'deki iktisadi gelişmeyi tayin eden bu kurumdu. Bugün Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti de kendi başına iktisadi tedbir alacak durumda değildir. Kararı veren IMF adlı emperyalist kurumdur.)

Türkiye Cumhuriyetinin ilanından 54 yıl sonra Türkiye askeri yönden de bütünüyle emperyalizme; özellikle Amerikan emperyalizmine bağımlı durumdadır. Türk ordusu saldırgan NATO askeri paketi içindedir. Emir kademeleri doğrudan NATO emir kademelerine bağlıdır. Ordunun tüm donatımı Amerikan emperyalistleri tarafından yapılmaktadır. Amerikan emperyalizmi istediği anda faşist Türk ordusunu askeri yönden hareketsiz hale getirecek durumdadır. Ambargo bunu açıkça ortaya koymuştur.

Cumhuriyetin 54. yılında Türkiye'nin siyasi durumu Cumhuriyet'ten önceki durumundan farklı değildir. Türkiye'nin siyaseti bütünüyle emperyalistlere bağımlıdır.

Buna en açık örnek, son'uçak kaçırılması olayında hükümetin takındığı tavrıdır. Türkiye Cumhuriyeti Dış İşleri Bakanı Çağlayangil Türkiye'nin iç işi olan bir meselede, kararın Batı Alman Hükümeti tarafından alınacağını açıkça ilan etmiştir.

Bugün Türkiye'de hakim sınıflar, iktidarı elde tutabilmek, sömürülerini devam ettirebilmek için halka her türlü zulüm ve baskıyı uygulamaktadırlar. Türk olmayan milliyetler, özellikle Kürt milleti üzerinde milli zulüm uygulamaktadır.

İşçiler, köylüler, küçük esnaf, aydınlar, memurlar ve öğrenciler çeşitli eylemleri ile, tepkilerini, ihtiyaçlarını dile getirmişlerdir. Milli zulme karşı direniş gelişmektedir. Son dönemdeki, grev ve direnişler, işçi sınıfının mücadelesinin yükseldiğini, ve yükseleceğini göstermektedir.

Halkın yükselen mücadelesini bastırmak için hakim sınıflar faşist terörün dozunu her geçen gün arttırmaktadırlar. Kitle katliamları gündemdedir. Cumhuriyetin 54. yılında hakim sınıflar 1 Mayıs Gece-ta 35 yurtseveri; Ümraniye 1 Mayıs Gece-kondu Mahallesinde 10'larca yurtseveri katletmiştir. Cumhuriyetin 54. yılında milli zulüm kitle katliamı şeklinde kendini gösteriyor. Hakim sınıfların baskı güçleri devrimci teşkilatlara karşı sürekli avına çıkmıştır. Devrimciler sokaklarda kurşunlanmaktadır. Ama bütün saldırılar, halkın yükselen mücadelesini durdurmuyor. Halkın mücadelesi her geçen gün yükseliyor.

Hakim sınıfların, muhalefette olan CHP tarafından temsil edilen kanadı; ve Rus Sosyal emperyalizminin uşağını yapan sosyal faşistler bu mücadeleyi kendi iktidar mücadelesi için kaldıraç olarak kullanmaya, halkı kendi peşlerine takmaya çabalamaktadır. Ama bu uzun sürede bosa cabadır.

Halkın mücadelesi bugün yer yer devrimci önderlik altında, bilinçli olarak hakim sınıfların faşist iktidarını yıkmaya yöneliyor. Bu mücadele er geç zafere ulaşacaktır.

Bugün, Cumhuriyet kurulduktan 54 yıl sonra Türkiye hala yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir.

Türkiye, iktisadi, siyasi, askeri kültürel, her yönden emperyalizme bağımlıdır.

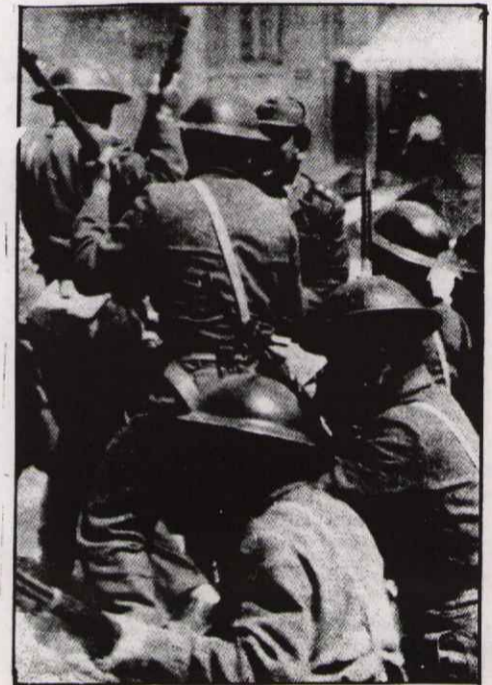
Cumhuriyetin kuruluşu, Türkiye'nin sömürgelikten çıkıp, emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke durumuna gelmesinin bir ifadesidir.

Bugüne kadar, Türkiye'deki hakim sınıflar, emperyalizmin uşağını yapan Komprador burjuvazi ve toprak ağalığı sınıflarıdır. Türk Devleti, bu uşak sınıfların koruyucusu durumunda olan bir araçtır.

Cumhuriyet halkın değil, komprador burjuvazi ve toprak ağalığının halk üzerindeki diktatörlüğünün bir ifadesidir.

Emperyalizme ve faşizme darbe indirmeden, Türkiye emperyalizme bağımlı, yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke olarak kalacaktır. Türkiye'nin kurtuluşu, halkımızın, emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı Bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesi ile gerçekleşecektir.

E. ISIK

CUMHURİYETİN 54.YILDÖNÜMÜNDE TÜRKİYE : FAŞİST ZULM

GÜMRÜK/VERGİ/ZAM

Geçtiğimiz ay içinde 2. MC, Bakanlar Kurulu kararı ile, "Zati eşya" adı verilen kişiye ait özel eşyayı gümrük vergisine tabi tutmuştur.

Bundan böyle, Türkiye'li işçilerin Türkiye'ye gönderecekleri veya götürcekleri her türlü eşya gümrük vergisine tabi tutulacaktır.

Resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren yeni gümrük vergilerinden bazıları şöyledir:

- Düdüklü tencere...150.- TL
- Çaydanlık...50.- TL
- Tavalar...50.- TL
- Pardesü...300.-TL
- Palto (kürklü hariç)...500.-TL
- Kravat...20.-TL
- Pijama...50.- TL
- Yapma bebekler...30.- TL
- Çikolata pasta şeker mamulleri...30.- TL
- Çocuk mamaları...10.- TL

Emperyalizme bağımlı hakim sınıflar, tüm ihtiyaç maddelerine zam yaparak, gümrüğe tabi tutarak; içine düştükleri ekonomik buhranın yükünü halkımızın sırtına yüklemek istemektedirler. Emperyalizme bağımlı ekonomilerini düzeltmek için, yurtdışına gelerek, bizlerin sigorta primlerini görüşme bahanesi ile dövizlerimizi ne şekilde elde edebileceklerine dair kafa yormuşlardır. Fakat bundan bir sonuç alamamışlardır. Çareyi yurda götürceklerimiz mendili bile gümrüğe tabi tutmakta bulmuşlardır.

Hakim sınıflar, biz emekçileri hiçbir zaman düşünmemekte; yurt dışında ezilip binbir zorlukla ekmeğimize kesip artırdığımız paralara da göz koymaktadırlar. Gümrüğe kendilerine ait olan, değerli milyonları aşan eşyaları serbest bir şekilde geçerken; biz emekçilerin çocuklarımıza götürmek istediğimiz bir bebeğe, sırtımızdaki gömleğe, küçük tasarruflarımıza el koyarak, içinde bulunduğu zorlukları aşmak istemektedirler.

Hakim sınıflar halkımıza yaptığı baskıyı "kalkınma" "kaçakçılığı önleme" demogojisi ile örtbas etmeye çalışmaktadırlar. Onlar bizim kalkınmamıza değil, kendi kalkınmalarına ve emperyalizme hizmet etmektedir. Onların kalkınması bizim alın terimiz, emeğimiz, daha da sömürülmemiz demektir. Bizi daha da çok açlığa, yoksulluğa mahkûm etmeleri demektir.

Hakim sınıfların bugün "kaçakçılığı önleme" bahanesi ile yükselttikleri gümrük vergilerinin yanı sıra rüşvete, yivcililiğe de zam gelmiştir.

Gümrükler, toprak ağası faşist Gümrük Bakanı G.Sazak'ın önderliğinde komandolarla doldurulmuştur.

Bugün Türkiye'de Gümrük Memurluğu, açık arttırma ile satılan kârlı bir iş kolu durumundadır. Gümrük memuru olabilmek için ya öne çıkmış olan komandoların olmak, ya da yüz binlerce lira haraç yedirmek zorunludur. Bu yüz binler yine biz işçilerden alınan rüşvetlerden karşılanmaktadır. Gümrüklerin tümü soygun şebekeleri durumundadır.

Bugün gümrükte, memurlara fazla rüşvet veren, rahat bir şekilde her türlü eşyasını gümrükten geçirebilmektedir. Hala bazı eşyalardan ne kadar gümrük vergisi alınacağını bilmeyen memurlar kendi ceplerini düşünerek orada istedikleri gibi eşyalardan gümrük vergisi almaktadırlar.

Bugün hakim sınıfların içine düştüğü ekonomik buhran, Türkiye'nin emperyalizme bağımlı yarı-feodal, yarı-sömürge sosyo ekonomik yapısının tabii bir sonucudur. Bunlar gün geçtikçe daha da çıkmaz girmeğetedirler.

Bizlerin bu durumdan kurtulması yarı-feodal, yarı-sömürge yapının tasviye edilmesi ile ve bizi yoksulluğa sefalet iten komprador patron ve toprak ağası devletinin yıkılması ile mümkündür.

www.partizanarsiv.net
Y. KADİR

MESS PATRONLARI SALDIRIYA GEÇTİ

Türkiye Madeni Eşyalar Sanayinde Komprador patronların örgütü olan MESS 17 Ekim pazartesi günü, 13 işyerinde 4500 işçiyi kapsayan lokavt ilan ederek, işçi sınıfına karşı yoğun bir saldırıya girişti.

Komprador patronlar böyle bir saldırı için, DISK içinde sosyal faşist sendika ağalarının iktidar dalışmasına giriştiği anı seçtiler. Komprador patronların Eysel, Elmas, Elba, Çelik Sanayi, Özköseoğlu, Türk Demir Döküm, Atılı Zincir İğne, Ferro Döküm, Böhler, Sert Maden Sanayi, Beldesam, Fer Döküm ve Voltaç Elektrik adlı firmalarda giriştiği lokavt, bugüne dek Türkiye Cumhuriyeti tarihinde görülen en geniş lokavt eylemidir. Maden Sanayindeki kompradorların örgütü olan MESS'in temsilcileri yaptıkları açıklamada, lokavt uygulanan iş yerlerinde, işçiler tarafından üretimin, Maden-İş'in 5 aya yakın sürede 29 işyerinde yürüttüğü greve paralel olarak yavaşlatıldığı, bunun için lokavtın kaçınılmaz hale geldiğini belirtmiştir. Lokavt, patronların elinde, işçileri açlığa mahkûm ederek, her türlü mücadelesini bastırmaya yarayan bir silahtır. Patronların amacı bu lokavt ile, işçilerin hayat şartlarını daha da ağırlaştırmak, ve Maden-İş'in yarım gönülle yürüttüğü grevi kırmaktır. Bugün MESS'in 4500 işçiyi sokağa atmasında, Maden-İş'in sosyal faşist yöneticilerinin de suçu vardır. Bunlar, işçi sınıfının devrimci mücadelesinden korktuklarından, bundan 5 ay önce çıkan Toplu Sözleşme anlaşmazlığında Maden-İş kolunda çalışan tüm işçilerin grevini ellerinden gelen her çareye başvurarak engellemişler; bir yandan avazları çıktığı kadar 'genel grev' diye bağırırken; diğer yandan grev kararı alınan bir çok yerde, -şimdilik 29 iş yerinde grev yeter gerekçesiyle-greve gidilmesini engellemişlerdir. Bugün patronların lokavta gittiği 12 iş yerinde de Haziran'ın başından itibaren grev kararı devamlı 7. sayfa

AKÇAKALE HALKININ FAŞİST DÜZENİNE KARŞI MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

AFACIDA AKÇAKALE'DEN MÜCADELEYE
GELEN BİR MEKTUBU YAYINLIYORUZ

Genel olarak "ünya'da, özel olarak da ülkemizde emekçi halk yığınlarının sömürüye, zulüme ve her türlü haksızlıklara karşı mücadelesi yükseliyor. Dünya halklarının yükselen haklı mücadeleleri karşısında paniğe kapılan emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve onların uşakları sınıflar, bu haklı mücadeleyi bastırma için her türlü yöntem, başvuruyorlar. Bu yöntemlerin başında şüphesiz ki ellerinde tuttıkları devlet mekanizması vasıtasıyla uyguladıkları baskı, zulüm ve katliamlar gelmektedir. Fakat bütün bu yöntemler, sömürücü ve kan emici sınıfları, kendi sorunları olan, tarihin çöplüğüne atılmalarının engelleyememiş bundan sonra da engellemeyecektir.

Ülkemizde son yıllarda gelişen halkın düzen aleyhtarı mücadeleleri bunu ispatlamaktadır. Ülkemizde hakim sınıflar bir avuç komprador patron-toprak ağaları, efendileri olan yabancı parababalarının ve kendi düzenlerini ayakta tutabilmek için çarpınıyorlar. Halkımızın elinde olan üç-beş kuruşu da almak için zam üstüne zam yapıyorlar. İşsizlik, hayat pahalılığı ve enflasyonun had safhaya ulaştığı, zaten yoksulluk içinde yaşayan halk yığınlarının iyice yoksullaştığı bugün, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın komprador patron ve toprak ağalarına karşı mücadelesi de çığ gibi büyümektedir. Faşist iktidar, bu mücadeleyi bastırma, kendi iktidarını ayakta tutmak için; bir taraftan baskı, zulüm, katliamlar yaparken; diğer taraftan kendi ajanları vasıtasıyla bu mücadeleyi yanlış yola kanalize etmek için çaba sarfediyor. Kendilerine bağlı ajanları vasıtasıyla reformculuğu yaymaya çalışıyor. Halkımızın devrim mücadelesini bu şekilde bastıracağını amaçlıyor. Ama görüyoruz ki; ne baskı ve zulüm, ne katliamlar, ne reformculuk ve ne de milli zulüm, bu haklı devrim mücadelesini engelleyememektedir, engelleyemezde.

Bu durumun en somut örneği Akçakale'de görülmektedir. Akçakale halkının faşizme karşı nefretini de ve Akçakale D.S.İ. işçilerinin zulüme, haksızlığa karşı direnişinde görülmektedir.

Bilindiği gibi Akçakale nüfusunun çoğunu ezilen milliyetlerden Araplar teşkil etmektedir. Ve bölgede kürt ulusundan, Türk ulusundan emekçi halk yığınları da yaşamaktadır. Akçakale, yoksulluk ve sefalet içindedir. Herhangi bir iş sahası yoktur. Halk geçimini sağlayabilmek için, genellikle mevsimlik işçi olarak büyük şehirlere gidip çalışmaktadır.

Diğer yandan halkın büyük çoğunluğunun bir karış toprağı da yoktur. Barınabilmek için gecekondular inşa etmiştir. Ancak bu gecekondular sağlığa elverişli değildir. Kaldı ki, bu gecekonduların da her an yıkılma durumu vardır. Halk tedirgindir.

Diğer yandan bölgedeki halk koyu bir ağa baskısı altındadır. Devletin mahalli güçleri olan polis ve jandarma ağasının bu baskı ve zulümün destekçisidirler. Ağalar, binlerce, onbinlerce dönüm toprağı sahiptirler. Bölgedeki halkın en önde gelen talebi toprak reformudur. "toprak reformu" aldatmacası için gönderilen MHP'li faşistler, bölgede terör estiriyorlar. Irkçı ve şöven politikalarının en açık bir şekilde uygulamaya çalışıyorlar.

Diğer taraftan ise bölgemizde hakim sınıflar kendilerinin baskı, zulüm ve sömürülerine karşı, bölge halkının ortak mücadelesini engellemek için, Arap, Kürt, Türk ayrımını yayıyor ve düşmanlıklar yaratarak, "böl ve yönet" politikasını gerçekleştirilmeye çalışıyor. Aşiret kavgalarını körükleyerek, emekçi halk yığınlarını birbirine kırdırma ise hakim sınıfların bir başka yöntemidir.

Bölgeye gelen öğretmenler, genellikle faşistlerdir. Ve bunlar Türkçe bilmeden Arap ve Kürt milliyetinden öğrencilere, baskılar uygulamakta; Türkleştirmeye çalışmaktadırlar. Öyleki bu, öğrenciler okula gitmekten vazgeçmektedirler. Arap ve Kürt milliyetinden emekçi halkımız hor görülmekte; gelenekleri, görenekleri, dili ve kültürü yasaklanarak, onlarla alay edilmektedir.

İşte, bütün bu yöntemleri uygulayan hakim sınıflar, bölge halkının birliğini engellemiş ve onları birer köle olarak kullanmışlardır. Yani kendilerine karşı mücadeleyi engellemişlerdir. Ancak, bugün halkımız giderek hakim sınıfların bu çirkin yüzlerini görmekte. Ve onların her milliyetten emekçilerin ortak düşmanları olduklarını anlamaktadır. Birliğini ve ortak mücadelesini geliştirmektedir.

Halkımızın hızlanan bu uyanışı somut meyvesini DSI işyerinde kararlı direnişle gösterdi.

İşçileri, horlamakta, baskı yapmakta ve tehdit etmektedirler. İğrenç küfürler savurmaktadırlar. İşçilerin çoğu okuma yazma dahi bilmemektedir. Bu bakımdan da haklarını savunamayacak haldedirler. Buradaki işçiler patron yanlısı Türk-İş'e bağlı Tes-İş Sendikasına üyedirler. Sendika ise, işçilerin bu kötü şartlar altında çalışmalarına göz yummaktadır. İşçilerin sorunlarıyla ilgilenmemekte ve hatta Toplu Sözleşmede alınan hakların uygulanmasına dahi göz yummaktadır. Yani kısacası işyerinde baskı, zulüm mekanizmasını işverenler ve sendika ağaları ortak bir şekilde işletiyorlar. Örneklerse; işçilerin hakları olan ikramiyeleri iki ay geçmesine rağmen verilmemektedir. Aylık ücretleri zamanında ödenmemektedir. İş elbiseleri, ayakkabı vs.. gibi verilmemektedir. Ve tüm bunlara sendika göz yummaktadır.

İşçiler, hastalanınca doktora çıkmaları için vizitesi yapılmıyor, bir saatlik izin dahi alınmıyor. 40 saatlik olarak gecen bir işçinin bir kaç günlük ücreti keyfi olarak kesiliyor, sövülüp küfürle tehdit ediliyor. Hatta öyle ki, kaza geçirip geciken, uzak yerden gelen işçilerin beş on dakika gecikmesine karşılık faşist yöneticiler "neden daha önceden bildirmedin" diyerek, daha önceden bilinmesi imkansız olan nedenlerden ötürü dahi bu yöntem başvurması baskı ve zulümü uygulama keyfi yöntemidir.

Ayrıca mazeretleri dilekçeyle bildirilmesini istemektedirler. Bundaki amaçları ise, işçileri maddi bakımdan da zor duruma düşürmektir. Çünkü okuma yazma bilmeyen işçilerin 20-30 lira verip dilekçe yazdırmaya zorlamak, maddi ve manevi baskıyla işçileri iyice yıldırma amaçlamaktadır.

İşçilerin servis arabaları yoktur. Traktörle işyerine giderken bir işçi arkadaşı düşüp beyin kanaması geçirdi. Ve çalışamaz haldeyken ancak dört gün rapor alabildi. Yani işçilerin iş güvenliği hiç yoktur. Kısaca işçiler, bir hayvan muamelesi görüyorlar.

Faşist yöneticiler, bütün bunlar yetmiyormuş gibi zorbalıklar yapıyorlar. İşçileri zorla fazla çalıştırıyorlar. İşçilerin kendilerine karşı birleşmelerini engellemek için bölgesel ayrım, Arap-Kürt-Türk ayrımını, aşiret kavgalarını körüklemeye çalışıyorlar. İşte bütün bunlardan dolayı, işçiler düzene ve onun bekçi köpeklerine karşı büyük bir kin ve nefret beslemektedirler. Bu kin ve nefretleri 10 Ekim günü mücadeleye dönüştü. MHP'li faşist şantiye şefi Fevzi Gencer,

işyerine gidip, yine galiz küfürler savurmaya başladı. İşçilere, "niye çalışmıyorsunuz, sizi kırbaç altında çalıştırmak gerekir, siz bu iş yerine layık değilsiniz" diyor. İşçiler ise "Niye biz çalışmıyor muyuz?" "biz insan değil miyiz?" dediklerinde, MHP'li faşist şef "ananızı, avradınızı s....., hepinizi gebertirim" diyerek, kürekle saldırdı. Ancak bu, bardağı taşıran son damla oldu. İşçiler hep birden faşist şantiye şefine gerekli cevabı verdiler. İşyerinden kovaladılar. Faşist şantiye şefi, soluğu karakolda aldı. Bu haklı hareketi, hazmedemeyen faşistler, hemen harekete geçtiler. Faşist şantiye şefine 12 günlük rapor düzenleyerek, 27 işçinin olayda saldırgan faşist şef, olduğunu görüp, anlatmalarına rağmen, faşist şefin yerine, haklı olan 3 işçi tutuklanıp, hapisaneye atıldı. Üstelik işyeri de kapatıldı.

İşçiler, bu duruma seyirci kalmadılar. Artık haksızlıklara dur demenin zamanının geldiğini söyleyerek, direneceklerini üç işçi arkadaşlarının serbest bırakılmaları, işyerinin açılmasını, baskıların sona ermesini, faşist şefin atılmasını, ücretlerinin ve ikramiyelerinin zamanında ödenmesini, servis aracının temini gibi haklarını da/ileri sürerek harekete geçtiler. En

önemliside "mademki biz çalışıyoruz, o halde çavuş, sürviyan, şef gibi yöneticileri - de biz seçeceğiz" talebini öne sürmeleri ve bu haklar uğruna mücadelede kararlı olmalarıydı. Ertesi gün yani 11 Ekim günü direniş başlayacaktı. İşçiler, direnişin disiplinli geçmesi ve başarılı olabilmesi için şu ortak sloganları tesbit ettiler :

- 1- İşçiler Birleşelim !
- 2- Kahrolsun komprador patron-ağa düzeni !
- 3- Kahrolsun faşizm!
- 4- Faşist şef istifa!
- 5- Kahrolsun sendika ağaları!
- 6- 3 işçi arkadaşımız serbest bırakılsın!

D direniş, sabah erken saatlerde başladı. Bu direniş kırma için, faşist düzenin bekçileri, polisler, jandarma komutanları harekete geçtiler. Baskı ve tehditler savurarak; işçileri yıldırma istemenin yanında "kanun vardır, dağılın, kanun çerçevesinde haklarınızı arayın" diyerek, ikna yoluyla direniş kırma istediler.

Sosyal faşistler ise, "dağılalım, kanunlara saygımız vardır" polis, jandarma saldırdı" diyerek, işçilerin kararlılığını sindirmek istediler. Ve onlar her yerde olduğu gibi, burada da düzenin kuvrukçuları oldukları, halkın kararlı mücadelesinden korktuklarını ortaya koydular. Fakat işçiler, ne faşistlerin ne de sosyal faşistlerin oyunlarına gelmediler. "biz haklıyız, hakkımızı istiyoruz hakkımızı almada bir yere gitmeyiz" diyerek, "hakkımızı söke söke alırız" sloganını hep bir ağızdan haykırdılar. Bu kararlılık karşısında, faşistler ve bir-iki bozguncu sosyal faşist sindiler ve sosyal faşistler, gerçek yüzlerini gizlemek için, "kararlı görünmeye vs.. başladılar. İşçiler tesbit edilen sloganları haykırarak mücadelesini yılmadan sürdürdüler.

Bir süre sonra, D Sİ Bölge Müdürü geldi. İşçilere göz dağı vermek istedi. Fakat işçilerin kararlılığını görünce "işyeri kapanmamıştır, çalışan çalışsın; bak sizin servisiniz yoktu, işte servis. Yövmiyenizde işliyor. Çalışmayanın işine, son vereceğim" dedi. İşçiler bu oyuna gelmediler, ve talepleri gerçekleşene kadar, direneceklerini söyleyerek, Bölge Müdürünü yuhlayıp, "kahrolsun komprador patron-ağa düzeni" sloganını haykırdılar.

Bu durum karşısında, Bölge Müdürü, Kaymakam, Jandarma Komutanı, Emniyet Komiseri toplandılar. Bir müddet sonra işçilere gelerek "temsilcilerinizi seçin onlarla görüşelim" dediler. İşçiler beş işçi arkadaşını temsilci seçerek gönderdiler. Temsilci işçiler, istekleri kabul edilmeden dağılmayacaklarını; direneceklerini bir daha tekrarladılar. Faşist yöneticiler bu kararlılık karşısında, yıldırma ve direniş bozguna uğratma emellerinin gerçekleşemeyeceğini görünce, istekleri kabul ettiler. Ve direniş başarılı bir şekilde sonuçlandı.

D Sİ işçilerinin direnişinin zaferi, bölgede büyük etkiler yarattı. İşçilerin birbirlerine güvenini doğurdu. Birlik olarak nasıl güçlü olduklarını, patronların nasıl dize getirdiklerini gördüler. Aralarındaki işveren yaltakçılarının düşman olduklarını gördüler.

Bu direniş, Akçakale'de düzene karşı yapılan ilk direniştir. Bu güne kadar zulüm altında inleyen, düzene karşı kin ve nefret duyan, ancak haklarını almak için harekete geçmeye çekinen halkın bu kin ve nefretini güce dönüştürdüğü, patronların ve ağaların suratına vurduğu ilk darbedir. "orkuyu yendikleri ve güçlü olduklarının bilincine varmalarının ilk adımıdır.

Hakim sınıfların "böl ve yönet" politikasının boşa çıkarılmasının ilk adımıdır bu direniş. ve işçiler bu direnişte şunu öğrendiler: "Hakkımızı ancak birleşerek ve direnerek faşistlerden zorla alabiliriz", boyun eğmek, korkmak çare değildir". Bu direniş bölgede genel olarak, bu kanının uyandırdığını göstergesidir.

Evet. Akçakale halkının durumu, Akçakale halkının bir parçası olan DSI işçilerinin direnişinin gelişimi ve sonuçları kısaca bunlardır.

- KAHROLSUN EMEKÇİ HALKIN DÜŞMANI KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİ!
- KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM!
- YASASIN HALKIMIZIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI MÜCADELESİ!
- YASASIN AKÇAKALE DSI İŞÇİLERİNİN KARARLI MÜCADELESİ!
- YASASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN EMEKÇİLERİN BİRLİĞİ VE KARDEŞLİĞİ!

AKÇAKALE' Lİ
DEVİRİMCİLER

Geçen ay içinde Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'te önemli gelişmeler oldu. DİSK içinde çeşitli sendika ağaları arasındaki iktidar dalaşması su yüzüne çıktı. Olayların gelişmesi şöyle oldu.

İkinci MC kurulduktan sonra, ülkemizde Rus Sosyal Emperyalizminin uşaklığını yapanların siyasi partisi olan sahte TKP, MC'ye karşı Ulusal Demokratik Cephe (UDC) kurulması çağrısı yaptı. Sahte TKP'nin UDC'sinin amacı TKP'ye göre, "MC'nin git-tikçe artan ekonomik ve siyasal saldırılarını sınırlamak, MC'yi geriletme ve en geniş kitle eylemleri ile yönetimden uzaklaştırmaktır. UDC'nin ikinci hedefi ise ulusal demokratik bir halk iktidarının kurulmasıdır."

TKP'nin planı, Amerikancı faşist MC'yi yıpratmak; ve yerine önce CHP iktidarının kurulmasını sağlamaktır. CHP iktidarı TKP için bir ara aşama olacaktır. TKP, CHP iktidarı şartlarında daha geniş çalışma imkanlarına kavuşacak, giderek süreç içinde CHP'de iktidardan uzaklaştırılacak, Rus Sosyal Emperyalizmine uşaklık eden TKP'nin sosyal faşist diktatörlüğü kurulacaktır. TKP bu anlamda bugün CHP'yi desteklemekte, onu kendi iktidarı için basamak olarak kullanmaya çabalamaktadır. UDC Rus Sosyal emperyalizminin uşaklarının partisi olan TKP'nin bu planını sahneye koymak için ortaya attığı bir araçtır. MC'ye karşı olma temelinde, TKP-bütün güçleri UDC maskesi altında kendi çevresinde toparlamaya çalışmaktadır. UDC maskesi ile, sosyal faşistler halkın faşizme karşı duyduğu nefreti, kendi iktidar mücadelesi için kaldıraç olarak kullanmak istemektedir. Sosyal faşistler, UDC'nin faşizme karşı bir mücadele aracı olduğu yalanını yaymaktadır. UDC faşizme karşı değildir. UDC yalnızca bugün hakim sınıfların hükümet eden Amerikancı kanadı tarafından uygulanan faşizme karşıdır. UDC, Türkiye'de faşizmin komprador patronların ve toprak ağalarının tümünün iktidar şekli olduğunu gözlerden gizlemekte, halkı kendi iktidarı için bir ara aşama olarak gördükleri CHP iktidarı yolunda mücadeleye sevk etmeye çalışmaktadır. CHP iktidarında faşizmi uygulayacağını gözlerden gizlemektedir. UDC'nin başını çekenler bizzat kendileri, sosyalizm maskeli faşistlerdir. Bunların iktidarı sosyal faşist bir iktidar olacaktır. UDC tüm bunları gözlerden gizlemek için, Türkiye'de faşizme karşı mücadeleyi MC'ye karşı mücadeleye indir-gemektedir.

Sosyal Faşistler UDC'nin ulusal demokratik halk iktidarı kurulması için bir araç olduğunu söylemektedirler. Bunu söyleyen sosyal faşistlerin "Milli demokratik halk iktidar"ından anladıkları; Rus sosyal emperyalizmine bağımlı sosyal faşist bir diktatörlüktür. UDC'nin başını çeken sahte TKP programında, sosyalist diye adlandırıldığı, sovyet sosyal emperyalistlerine hizmeti kendine görev edindiğini açıkça ilan eden bir uşak partisidir. Bu uşakların ne millilikle, ne halkla ne de demokratikle uzaktan yakından ilişkisi yoktur. Bunlar bugün Türkiye'ye rus sosyal emperyalistlerinin yaptığı her sermaye ihracını sevincele karşılayan, Rus sosyal emperyalizminin ülkemizi sömürü amacıyla yaptığı yatırımları "kalkınma yardımı" olarak bizlere yutturmaya çalışan hainlerdir. UDC "halk iktidarı mücadelesinin aracı değil, Sovyet Sosyal emperyalizmine uşaklık eden Sosyal Faşistlerin iktidar mücadelesinin aracıdır. UDC işçi sınıfı önderliğinde, emperyalizmi, komprador kapitalizmi ve feodalizmi tasfiyeye yönelik demokratik halk devrimi mücadelesinin yıkacağı hedeflerden biridir.

T'K'P, MC'ye karşı UDC kurulması direktifini verir vermez, ülkemizde ve yurtdışında T'K'P'nin bütün güçleri yoğun bir propagandaya giriştiler. Halka sosyal faşist UDC'nin, MC'yi yıkacak tek güç olduğunu propagandasını yapmaya başladılar. Elleriinde yayın organlarında çarşaf çarşaf UDC reklamları yaptılar. Üç beş kişiden oluşan yüzlerce sahte "Kitle derneği" adına halkı UDC'de birleşmeye çağırıyorlar. Amaçları gürlü ederek, kendilerini güçlü göstererek; faşizme karşı halkın nefretini UDC içinde toplamaktı. UDC propagandalarının en yoğunlaştığı bir dönemde DİSK'in başını çeken sosyal faşist kligi, Türkler ağzından DİSK'in de UDC'ye katıldığını açıkladı.

Sosyal faşistler daha sonra CHP'yi de UDC içine çekmeye çalıştılar. Türkler'le Ecevit bir görüşme yaptı. CHP de aynı sosyal faşistler gibi, halkın faşizme karşı duyduğu nefreti, kendi iktidar mücadelesinde kullanmak amacıyla idi. CHP de bütün güçleri MC'ye karşı olma temelinde kendi etrafında birleştirmek amaçındadır. İşte bu yüzden CHP, UDC teklifine karşı çıktı. Bunu yaparken de "Millletin cephele-re bölünmesi yanlıştır." şeklinde uydur-

ma bir gerekçe getirdi. Gerçek sebep, CHP'nin T'K'P'yi; T'K'P'nin de CHP'yi kul lanmak istemesidir. Nitekim bu CHP küçük kurultayında daha da açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. CHP küçük kurultayında Ecevit CHP'nin 'sırtına kene gibi yapıştı-ğını söylediği birtakım 'gurupları' CHP'nin

'sırtından atmanın' zamanı geldiğini be-lirtti. Bu açıkça CHP içine sızan Rus Sos-yal Emperyalizminin uşakları sosyal faşist-lere karşı bir mücadele çağrısı idi. Nitekim bundan sonra DİSK içinde de olaylar hızla gelişti. DİSK içinde CHP taraftarı olan sen-dika ağaları; ve Rus Sosyal emperyalizmine karşı olan bazı revizyonist sendika ağaları, DİSK'in UDC'ye katılmasına karşı çıktılar. 22 Eylül de DİSK genel yönetim kurulu ve başkanlar konseyi Gönende toplandı. Bu to-plantıda DİSK içinde rus sosyal emperyalizmine uşaklık eden sosyal faşistlerin sözcülüğünü yapan Kemal Türkler; DİSK'in UDC'ye katılma-sının gerekli olduğunu savundu. Toplantıda Tekstil Sendikası genel başkanı Rıza Güven; Petro-Kimya İş sendikası başkanı Mehmet Kılıç, Gıda İş başkanı Kemal Nebioğlu, Lastik İş Genel Sekreteri Celal Küçük ve bazı Sen-dikacılar, K. Türkler'e şiddetle karşı çıktılar. Kemal Türklerin UDC'ye katılma kararını yalnız başına alarak, tüzüğü, işleyiş kural-larını çiğnediğini belirttiler. UDC'ye katıl-manın, DİSK'in bağımsızlığı ile çelişeceğini belirttiler. Kemal Türkler getirilen eleşt-i-riler karşısında hastalığını bahane ederek toplantıdan kaçtı.

Toplantıdan sonra, GYK adına iki ayrı a-çıklama yapıldı. Kemal Türkler; DİSK'in UDC'ye girmesi konusunda karar alındığını, açık-lardan, diğerleri bunu yalanlamışlardır. Ar-dından DİSK Yürütme Kurulu, 30 Eylül'de DİSK genel merkezinde toplandı. Kemal Tür-klerin katılmadığı bu toplantıda DİSK yü-rütme kurulu UDC'nin görüşülmesi için DİSK Yönetim Kurulunun 4 Ekimde toplantı-ya çağırılmasına; DİSK'te 'belli bir kligin adamı olduğu bilinen' (TKP'li olduğu bili-nen!) 7 kişinin DİSK'le ilişkisinin kesilme-sine ve DİSK'in hiç bir kuruluşun yan ör-gütü olmadığını ilan edilmesine karar alındı. Bu toplantı TKP'nin sosyal faşist komando teşkilatı olan İGD'liler tarafından basıldı, ve Yürütme Kurulu üyelerine aldıkla-rı kararları bozmaları için baskı yapıldı.

DİSK Genel sekreteri sosyal faşist Meh-met Karaca, olaylardan sonra yaptığı açık-lamada, "yapılanın bir saldırı olmadığını Maden İş üyelerinin, DİSK yürütme kurulu üyelerini demokratik bir biçimde denetle-diklerini" açıkladı. Ekim başında, Kemal Türkler, DİSK içinde kontrolü elden kayıp ettiğini anlayınca gazetelere verdiği il-an yolu ile, 9 Ekim'de DİSK başkanlar konseyini, 21 Ekim'de de DİSK Genel Ku-rulunu toplantıya çağırdı. 4 Ekim'de top-lanan DİSK Yönetim Kurulu, Kemal Türkle-rin toplantı çağrılarını reddetti; ardın-dan DİSK Genel Sekreteri Rus Sosyal Em-peryalizminin uşağı Mehmet Karaca'yı da genel sekreterlikten atarak, yerine Maden İş eski Genel Başkanı Hakkı Öztürk'ü ge-nel sekreterliğe getirdiğini açıkladı.

DİSK Yönetim Kurulunun aldığı kararla-rı, DİSK içinde Rus Sosyal Emperyalizmi-nin uşaklığını yapan sendika ağaları ta-nımadıklarını ilan ettiler.

DİSK üyesi Maden İş Onur Kurulu, DİSK Yönetim Kurulu tarafından DİSK Genel Sek-reterliğine seçilen Hakkı Öztürk'ü Maden İş üyeliklerinden çıkardığını ilan etti.

9 Eylül'de Türkler'in çağırısı üzeri-ne toplanan DİSK Başkanlar kon-seyine yalnızca Rus Sosyal Emperyalizmi-nin uşaklığını yapan Sosyal faşistlerin hakim olduğu sendikaların temsilcileri katıldı. Diğer sendikalar bu toplan-tıya katılmadı.

Bugün DİSK içinde bu olayların da gösterdiği gibi kesin bir bölünme söz ko-nusudur.

Bir yanda Rus Sosyal Emperyalizmine uşaklık eden Sosyal faşist sendika ağa-ları; diğer yanda bir bölümü CHP siyase-tini savunan; bir bölümü Rus Sosyal emper-yalizmine karşı olan ve fakat işçi sını-fı düşmanlığı konusunda onlardan aşağı kalmayan revizyonist sendika ağaları bu bölünmede iki tarafın başını çekenlerdir. İki taraf da birbirini "sendikanın bağı-m-sızlığını yok etmek" "DİSK'i bir siyasi partinin yan örgütü haline getirmek is-temekle" suçlamakta, işçi sınıfına iha-netle suçlamaktadır.

Aslında iki taraf da bu konuda haklı-dır. Gerek Rus Sosyal emperyalizmine uşak-lık eden sendika ağaları; gerekse Batı Av-rupadaki emperyalist güçlere, özellikle Batı Alman emperyalistlerine uşaklık eden sendika ağaları, ve bunların kuyruğuna takılanlar işçi sınıfına ihanet etmekte-dirler. Bunların bir bölümü DİSK'i Rus Sosyal emperyalizmine uşaklık eden T'K'P-nin, diğerleri de Batı Avrupa'daki emper-yalistlere, özellikle Batı Alman emperya-listlerine uşaklık eden CHP'nin kuyruğ-u-na takılmak istemektedirler.

Bunlar bunu gerçekleştirebilmek için bugün DİSK'i bölmeyi göze almışlar ve pra-tikte bölmüşlerdir. Bugün DİSK iki başlı bir teşkilat durumundadır.

DİSK içindeki bölünmenin resmi-leşmesi şimdilik 16 Ekim'de, bölünmenin başını çeken iki gurubun temsilcilerinin Genel İş Sendika'sı Başkanı Abdullah Baş-türk'ün aracılığı ile bir araya gelmesi, ve belli tavizler temelinde anlaşmaları ile engellendi. Taraflar Genel Kurulun 22 Aralık'ta yapılması konusunda anlaş-tılar. Görünen odur ki; esas tavizi veren sahte T'K'P yanlısı güçlerdir. Bunlar DİSK'in resmen bölünmesinin kendileri i-çin şimdilik yararlı olmayacağını görmüş-ler; bu yüzden Genel Kurul tarihi olarak tespit ettikleri 21 Ekim'den vaz geçmiş-lerdir. Her hafta iki gurup arasında-ki birlik, geçici ve kof bir birliktir. Ve mutlaka parçalanacaktır.

İşçi sınıfının kendi menfaatlerini ger-çekten savunacak; Halk Demokrasisi ve ba-ğımsızlık mücadelesine hizmet edecek ger-çek sınıf sendikalarına ihtiyacı vardır. İşçi sınıfı, ekonomik hakları uğruna mü-cadele ve halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleme çizgisinde sendi-kal hareketin birliğini mutlaka sağlamak zorundadır. Bu birlik, her türden sendika ağalarının yıkılması, devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesi ile er geç ger-çekleşecektir.

C. ÖZGÜR

SAHTE 'İŞÇİ DOSTLARI' NIN GERÇEK YÜZÜNÜ TANIYALIM!

Ekim ayı içinde, Batı Almanya ve Batı Berlin'de Türkiyeli işçilerin örgütlenme-sini ilgilendiren iki gelişme oldu. Birincisi :Kendine 'Almanya Türk İşçi Dernekleri Federasyonu' adını takan üç beş tane, kariyerist işçi düşmanının başını çektiği Federasyon karikatürü Ge-nel Kurulunu yaptı. Bu 'Federasyon', ku-rulduğundan bu yana işçilerin hiç bir derdiyle ilgilenmemiştir. Federasyon biz-zat faşist Türk hükümetinin o zamanki Frankfurt temsilciliğini yapan Cavit Ta-rakçı tarafından kurulan, amacı işçi-ler arasında komprador patron ağa devlet-inin propagandasını yapmak olan bir teş-kilatıdır. 'Federasyon' bugün Bad Hamburg ve çevresinde, adı var kendi yok 6 dernek tarafından oluşturulmaktadır. Federasyon, giderlerini faşist Türk hükümetlerinin gönderdiği ödenekten karşılamaktadır. Federasyon yönetimi, üç beş faşist işçi düşmanının yemliği, gelir kaynağı du-rumundadır. Bu Federasyonun başını çeken faşist işçi düşmanları; yemliklerini kaybetmemek için her türlü çareye baş-vurmaktadırlar. 1974 de yapılan Federa-yon Genel Kurulunda, o zamanlar bu Fed-erasyon içinde çalışan bazı ilerici der-neklerin Federasyon yönetimini ele ge-çirme ihtimali belirince, paniğe kapılan faşist yöneticiler, Genel Kurulu polis zoruyla dağıttırmışlardır. Ardından da 7 üye derneği, YK kararı ile, Federasyondan çıkarmışlardır. Bu derneklerin, YK kara-ryla, tüzük hükümleri çiğneyerek üyelik-ten çıkarılması üzerine, Batı Almanya ve Batı Berlindeki Türkiyeli işçilerin ör-gütlenmesi açısından hemen hiç bir önemi kalmayan, bu sahte işçi federasyonu genel kurulu Hürriyet, Tercüman, Milliyet vs. gibi hakim sınıf yayın organlarında çar-şaf çarşaf reklam edildi. Bu reklamların amacı, hakim sınıfların elindeki, iş-çi düşmanı sahte Federasyon'u canlandır-mak. Ama çabaları boşadır. Henüz ölüleri diriltilecek ilaç bulunmadı.

İkincisi : Hakim sınıfların Batı Avrupa emperyalizmine, özellikle de Batı Alman emperyalizmine uşaklık eden kesimin si-yasi temsilcisi olan CHP'nin, Batı Alman-ya ve Batı Berlin'deki takipçileri; TKP'nin 'FİDEF' adlı örgüt denemesinden son-ra, TKP'nin dışında ayrı örgütlenme, doğ-rudan CHP ye bağlı örgütler kurma işle-mi-

devamı 7. sayfa.

'TURİST İŞÇİ' SORUNU

SON ZAMANLARDA BATI ALMAN POLİSİ 'TURİST İŞÇİ' AVINA ÇIKTI. AŞAĞIDA 'TURİST İŞÇİ' SORUNU İLE İLGİLİ İKİ OKUYUCU MEKTUBUNU YAYINLIYORUZ.

TURKIYELİ TURİST İŞÇİLER VE İŞÇİLER

"25 Temmuz 77 Frankfurt'ta 2 binayı basan polis 32 turisti yakaladı. Yakalanan turistler, yatak başına 500 Mark kira ödüyorlar."

"Kasel'de 22 Türkiyeli turist polis, ta rafından yakalandı."

"2 turist işçiyi ceryan çarptı, yanarak kül oldular."

"21 Temmuz Hamburg'da 53 Turist yatak larında avlandı."

Günlük gazetelere baktığımız zaman bu tür haberler her gün karşımıza çıkar. Turist işçiler de İş Bulma Kurumu tarafından yollanan işçiler gibi verimsiz olan tarlasını, bir çift öküzünü satarak veya borç alarak, çeşitli hayallerle bir pasaport alıp yurt dışına çıkar. Bir çoğu üç kağıtçı Tercümanların, sahtekârların eline düşer, "seni işçi yaparım" numarasıyla bir çoğunun elinden parası alınır. Gidiş o gidiş olur. Ve çaresizlik içinde iş aramaya başlarlar. Kimi iş bulur çalışır, kimi yakalanır ve sınır dışı edilir. Ve günlük gazetelere demec veren Eyalet Çalışma Bakanları veya Alman polisi "Amacımız turist işçilerin dolandırılmasını önlemektir." Oysa önlemenin daha basit yolları vardır. Önlemek istemiş olsaydı önler. Çünkü, seyahat için gelen turistler, çalışmaya gelen turist arasındaki farkı bir bakışta anlamak mümkündür. Ve orada daha kolaydır.

Oysa asıl amacı turist işçilerin "dolandırılmasını" önlemek değil, bilakis dolandırılmasına hizmet etmektedir. Batı Alman Patronlarının hizmetindedir. Asıl amacı, efendilerinin çıkarını korumaktır. Asıl amacı, k riz içinde debelenen efendilerinin bu derdini biraz hafifletsin diye bu ucuz işgücünden faydalanmasını sağlamaktır.

Turist işçiler, mevsimlik en ucuz işgücüdür. Turist işçi çalıştırmak, alman patronları için bir vurgundur. Azgın bir sömürüdür. Patron, turist işçilerin sırtından, kanuni çalışan işçiye nazaran 3-5 misli fazla kazanır. 8 veya 10 Mark gibi ücret ödeyeceğine, turist işçiye 2-3 Mark öder. Ayrıca, sigorta veya vergi gibi şey de ödemez. Kanunsuz çalışan turist işçiyi, patron yakalatır korkusunu vererek, daha fazla iş ister. Eline geçen üç beş kurşunu bir kısmını ailesine yollar, geri kalanı da geçimini temin için harcar ve borcunu ödeyeceğim diye yakalanana kadar uğraşır.

Batı Alman polisi, turist işçileri iş lerin çok olduğu zaman pek yakalamaz. Genellikle işsizliğin başladığı zamanlar yakalar, bazen de iş zamanı yakalar. Bu da efendilerinin bu uşaklara verdiği üç beş kurşun harçlığını azaltmasından veya hiç vermemesinden dolayı meydana gelir.

Turist işçilere yapılan bu baskıların biraz değiştiği, çeşitli bahanelerle kanuni işçi olarak çalışan işçilere de uygulanır. Basit olaylardan (araba kazası, kavga, oturma müzadesini bir kaç gün geçirmek gibi) sınır dışı etmektedirler. Her türlü haklarımızı öldürürler. Görüldüğü gibi Batı Alman Tekelci patronları ve onların bekçi köpeklerinin asıl amacı biz yabancı işçilerin, turist işçilerin çıkarına, yararına değil, asıl bizi daha da sömürmek, daha da ezmek için her türlü demokratik haklarımızı elimizden almaktır. Biz Türkiyeli işçilerin, Turist işçilerin asıl kurtuluşu huzura kavuşması ülkemizi emperyalist tekellere peşkeş çeken, onlara uşaklık eden bir avuç komprador patron ve ağaların iktidarlarını yerle bir edecek olan Demokratik Halk Devrimi ile, biz işçilerin, biz ezilenlerin kurtuluşu olacaktır. Kurtuluşun tek yolu Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesi için aktif olarak mücadeleye katılmak bu uğurda kendi örgütlerimizde örgütlenmektir.

Z.Dinç

ALMANYADA TURİST İŞÇİLER

Turist nedir ?turist deyince aklımıza ilk gelen şey,parası olan bağlı bulunduğu vilayetten bir pasaport alarak,başka ülkeleri gezmeye,incelemeye,tarihi eserleri görmeye senelik izinlerini yurtdışında geçirmeye giden kimselerdir.

Türkiyeli Turistler...

Bizler yıllardır,toprak ağasının tarlasında yarıcılık yapan,kendi toprağımızda çalışan,büyük şehirlerde fabrikada çalışan veya hamallık eden;geçimimizi iş gücümüzü satarak geçindiren kölelerimiz.Bizler,Avrupanın çeşitli devletlerine özellikle de Almanya'ya turist olarak geldik. Gelmemizin sebebi,buralarda beş on kurşun kazanıp hayat şartlarımızı düzeltmek,eskisinden biraz iyi yaşamak için,Türkiyede elimizde olan bir tarlamızı,ökümüzü,ineğimizi vb.satıp;bir "TC" mühürlü pasaport alarak buralara geldik.

Almanyada Türkiyeli Turistler!

Bizler,buralara iş bulup çalışıp hem kendimizi hem de ailemize para göndermeyi düşünüyorduk.Bir ay içinde bazen iş bulup çalışıyoruz,iş bulamadığımız günlerde kazandığımızı yiyoruz.Emperyalist devletlerde işsizlik krizinin başlamasıyla,"demokrasi koruyucusu" olan polisler ellerinde makinalı tüfeklerle bulduğumuz evlere,geceleri basarak,sokakta yakalayarak;çoğumuzu önce hapishaneye,sonra polis kontrolünde uçağa bindirerek ülkemize gönderiyorlar.Buralarda biz turist işçilere,ev vermekteler.Bundan yararlanan üç kağıtçı exportçular kendileri ucuz ev kiralayarak,bizlere18.yüz yıldan kalma evleri fahiş kira ödeyerek,kiralamaktayız. Bizler,buralara gezip,tarihi eserleri incelemeye,gelmedik.İş gücümüzü Alman patronlarına satarak 12-15 saat çalışarak yaşamımızı sürdürmeye geldik.Bizler her dakika,her saniye,her gün polis korkusuyla buralarda yaşamaktayız.Bizim sorunlarımızla uğraşmayan,Türk hakim sınıflarının temsilcileri konosololar,ataşelikler bizi sınır dışı ettirebilmek için polislere yardımcı olmaktadır.

Türkiye halkının bir parçası olan biz,yurtdışındaki çalışan turistlerin kurtuluşu,bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesidir.Alman polisinin turist işçilere karşı giriştiği saldırıyı ancak biz işçiler,birleşip mücadele edersek durdururuz.Böylece her gün hayatları cehennem olan turist kardeşlerimiz polis korkusundan kurtulur.

- KAHROLSUN BATI ALMAN POLİSİNİN,TURİST İŞÇİLERE KARŞI GİRİŞTİĞİ SALDIRILAR !

- TURİST İŞÇİLERE İŞ VERİLMELİDİR!

- KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!

Berlin'den

M.MURAT

HASAN SAZ

Dinleyin yoldaştan haber vereyim
izinde yürüyün onu göreyim
bozuk düzenden hesap sorayım
unutmuyorum seni emekçi HASAN

Gün gelecek faşizmin çarkı duracak
Hasanın çizdiği meydan olacak
sömürü düzenden kanın alacak
unutmuyorum seni emekçi HASAN

Vilayetin Maraş köyünüz Tanır
unutmaz yoldaşlar seni de anar
gün gelir senin dediğin olur
unutmuyorum seni emekçi HASAN

Güvenceniz olsun kardeş bizlere
ayrıldınız dayanamıyorum sizlere
kızıl yıldız hediye ettin bizlere
unutmuyorum seni HASAN

Halkımızın şanlı neferi
beş tane yavruyu bıraktın geri
tari he yazıyorum senin eseri
unutmuyorum seni emekçi HASAN

Yanıyor içerim HASAN'ım nerde
emekçinin kanı kalırmı yerde
anyoruz yoldaş seni her yerde
unutmuyorum seni emekçi HASAN

Yolumuz uğradı Ali kayaya
dökülen kanlar gitmez havaya
emekçiler bakar senin davaya
unutmuyorum seni emekçi HASAN

Duisburg'dan

www.partizn.net

ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNE YAPILAN SALDIRILAR PROTESTO EDİLDİ

Hıristiyan Demokratlar Birliği (CDU) Yönetimi 26.9.77 tarihinde Batı Almanyada bulunan 'K' Grupları adıyla anılan devrimci örgütleri yasaklamak için bir önerge vermeyi kararlaştırmıştır.

Bu örgütlerin isimleri şöyledir:

Almanya Komünist Partisi (KPD)

Almanya Komünist Partisi Marksist/Le-

ninist (KPD/ML)

Batı Alman Komünistler Birliği (KBW)

Komünistler Birliği (KB)

Batı Alman tekeli burjuvazisinin bir kesiminin siyasi temsilcisi olan CDU'nun işçi sınıfına karşı giriştiği bu açık saldırı, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm anti-faşist kitlelerin tepkisine yol açmıştır. İşçi sınıfının örgütlenme özgürlüğüne yapılan bu saldırıyı lanetleyen 15 binin üzerinde demokrat Bonn'da büyük bir yürüyüş yapmışlardır. Üç ayrı koldan harekete geçen yürüyüşçüler Rathaus meydanında birleşmişlerdir. Bütün yürüyüş boyunca faşist baskıları lanetleyen konuşmalar yapılmış ve sloganlar atılmıştır. Aynı zamanda yürüyüş devrimci marşlarla bando ajitasyon grupları da eşlik etmiştir. Çok sıkı 'güvenlik' tedbirleri alan polis her an saldırıya hazır vaziyette beklemiştir. Çeşitli defalar girişilen tahrikler yürüyüş görevlileri tarafından önlenmiştir.

Düzenlenen eylemin ortak sorumlusu (KPD-KPD/ML-KBW) ayrı ayrı birer konuşma yaparak, mali sermayenin işçi sınıfına karşı saldırısını ve devrimci örgütlerin yasaklanmasını protesto etmişlerdir. Konuşmacılar işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünün yok edilemeyeceği ve onun ideolojisi Marksizm/Leninizm'in yasaklanamayacağını vurgulamışlardır. Yürüyüş çeşitli milliyetlerden işçi ve demokratlar da katılmışlardır. Yönelimini doğru bulduğu bu demokratik eylemi ATIF de "Alman ve yabancı işçiler bir mücadele cephesinde birleşelim." şiarı altında bölgesel olarak desteklemiştir. Özellikle Kuzey Ren-vestfalya bölgesinden işçilerin ve gençlerin aktif dayanışması enternasyonal dayanışması temelinde Alman sınıf kardeşlerine, omuz vermiştir.

ATIF'in Alman işçi sınıfıyla dayanışmasını vurgulayan binlerce bildirisi büyük bir ilgi ile karşılanmış, yürüyüş boyunca ve mitingde tüm kitlelere dağıtılmıştır. Bildiride Batı Almanya'daki iç faşistleştirme üzerinde durulmakta ve şöyle denilmektedir.

"... Bu yasağın amacı, tüm devrimci işçileri, aydınları, işçiden ve halktan yana olan herkesi takibata uğratıp cezalandırmak ve hatta katlettirmektir. İşte bu sebeplerden dolayı mali sermayenin bir kavadını temsil eden CDU(Hıristiyan Demokratlar Birliği) önce işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünü yok etme istemiştir. Bunun peşinden de tüm demokratik muhalefeti ezme gündemdedir. Bu gidişin son durağı, işçilere, yoksullara kan kus turen faşizm olacaktır.

Hitler faşizmi de 1933'lerden sonra işe, işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünü yok ederek başlamıştı. Peşinden de sadece Almanya'yı değil, tüm dünyayı kana bulayan bir saldırı hareketine geçti. Hitler'in temsil ettiği emperyalist Alman burjuvazisi dünyanın tek sahibi olmak istemişti. Başta işçi sınıfı olmak üzere dünya halklarının anti-faşist birleşik cephesi Hitler faşizmine hakettiği tarihi dersi verdi. Dün Hitler tarafından temsil edilen tekeli sermayedarlar bugün de CDU, CSU, SPD, FDP gibi burjuva partileri tarafından temsil edilmektedirler. İşçilerin sırtından vurdukları vurgunlarla en büyük tekellerden bir kaçını oluşturdu DGB (Alman Sendikalar Birliği) işçi sınıfına değil, emperyalist burjuvaziye hizmet etmektedir. Dünyanın her yerinde olduğu gibi Batı Almanya'da da işçi sınıfı emperyalizmin uşaklarına değil kendi gücüne dayanmak zorundadır. Faşizmi önlemenin ve yıkanın tek yolu budur. Dos ile düşmanı birbirinden ayırmak, sahtekârların demogojilerine aldanmamaktır.

Batı Alman Emperyalizmi son zamanlarda tepeden tırnağa silahlanma gayretkeşliği içindedir. Polis gücünü gittikçe artırmaktadır. Polis ve ordu kurumları birer saldırı aygıtlarıdır. Bu saldırının esas hedefi başta Alman işçi sınıfı olmak üzere ezilen sömürülen dünya halklarıdır.

devamı 7.sayfada

IMPRESSUM: V.i.S.d.P E. YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171

Banka hesap nr:BERLİNER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl 10070000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

ABD VE SB'NİN YENİ ORTADOĞU PLANI

ZAFER TÜM EMPERYALİST KOMPLOLARA RAGMEN
FİLİSTİN HALKININ OLACAKTIR?

Ortadoğu'daki çatışmada, Amerikan emperyalizmi ve sovyet sosyal emperyalizminin Filistin halkına oynadıkları ortak oyun geçen ay bir kez daha belgelendi. Ekim ayı içinde, bu iki büyük emperyalist gücün temsilcileri Amerika Birleşik Devletleri Dış İşleri bakanı Cyrus Vance, ve Sovyetler Birliği Dış İşleri bakanı Gromyko Ortadoğu konusunda ortak bir açıklama yaptılar. Bu açıklamada, iki büyük emperyalist güç şu konularda fikir birliğine vardıklarını bildirdiler.

1. Mümkün olduğunca kısa bir süre içinde Arap-İsrail sorununa bir çözüm bulunmalıdır. Bu çözüm ilgilili bütün tarafları ve sorunları kapsamalıdır. Bu sorunlar içinde Filistin halkının meşru haklarının sağlanması; 1967'de işgal edilen bölgelerden İsrail'in geri çekilmesi, bölgedeki bütün devletlerin sınırlarının dokunulmazlığının ve güvenliğinin sağlanması gibi sorunlar vardır.

ABD ve SB İsrail'in ve diğer devletlerin güvenliğinin sağlanması için askerden arınmış bölgeler oluşturulmasından ve uluslararası garantiler verilmesinden yanadır. İki taraf da bu garantileri vermeye hazır.

2. En kısa zamanda bu amaç için Cenevre barış konferansı toplanmalıdır. Konferansa, tüm ilgilili taraflar, bu arada ABD ve Sovyetler Birliği katılmalıdır.

3. Barışçı bir çözümün bulunması için bütün taraflar görüşlerini bir kez daha gözden geçirmelidir.

Yukarıda özet olarak sunduğumuz ortak açıklama, Ortadoğu konusunda iki büyük emperyalist gücün nasıl bir çözüm konusunda anlaşmalarını açıkça ortaya koymaktadır. Bunların isteneğine göre, Ürdün batısında Ürdün ile İsrail arasında bir mini Filistin devleti kurulacaktır. Bu mini devlet karşılığında, Filistin kurtuluş hareketi İsrail'in varlığını tanıyacak, ve böylece siyonist İsrail devleti meşrulaştırılmış olacaktır. Emperyalist güçler de 'barış içinde' yaşayan Ortadoğu'da ki devletleri kendi aralarında paylaşarak 'barış içinde' sömürecekler. Baş kaldıran olursa, barış anlaşmasının kendilerine vereceği 'Garantör devlet' sıfatına dayanarak ezecekler.

İşte ABD ve Sovyetler Birliği'nin üzerinde anlaştığı konular bunlardır. Bu konuda diğer emperyalist güçler de bu çözüme destekleme durumundadır. Çözümün odak noktası, Filistin kurtuluş hareketinin tasfiyesidir. Yaşama olanağı olmayan, yarı-sömürge, yarı-feodal yapıda bir Filistin devleti kurularak, Filistin halkının haklı meşru mücadelesi tasfiye edilmek istenmektedir.

Bunun böyle olduğunu, siyonist İsrail'in ABD ve SB ortak açıklamasını kabul etmesi de açıkça ortaya koymuştur. Daha dün kadar, Filistin kurtuluş hareketini kesinlikle reddeden siyonist İsrail-ABD-SB ortak açıklaması temelinde, Filistin halkının temsilcileriyle, Cenevre barış görüşmelerine katılabileceğini açıklamıştır.

MESS PATRONLARI SALDIRIYA GEÇTİ BAŞTARAFI 3.SAYFADA

ri alınmıştı. O günün bu güne, bu iş yerinde işçilerin greve giderek, MESS patronlarından haklarını mücadele ile söke söke almasını engelleyen Maden-İş iş sosyal almasını engellenen Maden-İş iş suçunun cezasını bugün lokavt ile iş yerini kaybeden işçi arkadaşlarımız çekmektedir.

Ne MESS patronlarının lokavtı, ne sendika ağalarının ihanetleri işçi sınıfının mücadelesini durduramayacaktır. Geçici yenilgiler, er geç zaferlere dönüşecektir.

7. ÇİHAN

SAHTE İŞÇİ DOSTLARI BAŞTARAFI 5.SAYFADA

ne hız verdiler. Bir çok yerlerde, daha önce Halkçı Devrimci Birlikleri içinde var olan TKP/CHP işbirliği; FİDEF kurulduktan sonra bozuldu. TKP nin kendilerini kuyruğuna takmak istediğini gören bir çok CHP yanlısı FİDEF'e katılmaya karşı çıktı. Bunun üzerine bir çok Halkçı Devrimci Birliğin'deki TKP/CHP ittifakı

bozuldu. CHP yanlısı güçler, ayrı bir örgütlenmeye gittiler, ve Türkiyeden gelen direktiflerle ve desteklerle de bugün CHP yanlısı güçleri bir üst örgüt içinde birleştirmeye çalışıyorlar. Bu çabalar şimdilik 29/30 Ekim tarihlerinde Berlin'de, Halkçı Devrimci Birlikleri Federasyonu kuruluş Kongresi'nin yapılacağıyla ilan edilmesi ile noktalandı. Bu girişimin başını bizzat Türkiyeden bu iş için buraya gönderilen Besim Üstünel, Uğur Alacakaptan vs. gibi CHP ileri gelenleri çekiyor. 'Halkçı Devrimci Birliği Federasyonu' girişimcileri, kurulacak federasyonun "ülkede CHP'nin önderliğinde gerçek halk iktidarının kurulmasına katkı" da bulunmak için çalışacağını söylüyorlar. CHP önderliğinde halk iktidarının ne demek olduğunu Türkiyenin bütün milliyetlerden halkı 1923-1950 arasında faşist CHP diktatörlüğü döneminde yaşamıştır. CHP önderliğinde halk iktidarının ne olduğunu bütün milliyetlerden halkımız 27 Mayıs darbesinden sonraki koalisyon iktidarlarda döneminde yaşamıştır. CHP önderliğindeki halk iktidarının ne olduğunu halkımız, en son CHP'nin değiştiğini iddia edenlerin MSP ile ortak hükümet ettiği 1974'deki 7 aylık dönemde yaşamıştır. Onların 'halk iktidarı' dediği CHP'nin önderliğinde uygulanacak faşist bir diktatörlük olacaktır. CHP emperyalizm karşı değildir. Bunu programında açıkça ilanı etmektedir. CHP feodalizme karşı değildir. CHP'nin toprak reformu programının AP'nin, MHP'nin, MSP'nin vs. yaptığı yapacağı toprak reformundan farkı yoktur. CHP komprador kapitalizmine karşı değildir. Komprador patronların önemi bir bölümü bugün CHP yi kendi partileri olarak değerlendirmekte, CHP'nin hükümet olması için çabalamaaktadır. Ülkemizde faşizm, emperyalizm, komprador kapitalizmine, feodalizme karşı olmayan; tam tersine bu güçlerin siyasi partisi olan CHP önderliğinde 'halk iktidarı' bunun için olsa olsa faşist diktatörlüğün CHP hükümeti şartlarında devamı olacaktır. İşte 'Halkçı Devrimci Federasyon' bu amaca hizmet için kurulmaktadır. CHP den medet uman, onu ehven-i şer gören bütün ilerici Türkiyeliler işçiler, CHP'nin laflarına değil, yaptığı işe bakmalıdır. Kurtuluşumuz CHP'nin sahte 'halk iktidarında' değil, halkın devrimci mücadelesi sonucunda kurulacaktır. İşçi sınıfı önderliğinde gerçek halk iktidarınıdır. Kurtuluşumuz, emperyalizmin her türüne, komprador kapitalizmine, feodalizme karşı yürütülen halk demokrasisi ve bağımsızlık

mücadelesinin başarıyla ulaşması ile gerçekleşecektir. Bütün ilerici Türkiyeliler işte bu mücadeleyi desteklemelidir. Yoksa CHP önderliğinde kurulacağı vaadedilen sahte halk iktidarın mücadelesini değil.

M. GÜN

YIKMA ULAN

Barınayım dedim yıktın başıma
yıkma faşist polis gece kondumu
av köpeği gibi düştün peşime
yıkma faşist polis gece kondumu

Bir çatı altında barınmak hakkım
soğuktan sıcaktan korunmak hakkım
evimi yıkarsan direnmek hakkım
yıkma faşist polis gece kondumu

Kahrolsun o kanun ne okuyorsun
hesap sorulacak ne bakıyorsun
emek verdim yaptım ne yıkıyorsun
yıkma faşist polis gece kondumu

Yıkılsın beylerin altın sarayın
fazla mı gördüler bize burayı
ölseme gam yemem deşme yarayı
yıkma faşist polis gece kondumu

Diyari der yakın kırın ha vurun
haksız diyerek de raporun verin
hesap sorulacak elbette yarın
yıkma faşist polis gece kondumu

www.partizananasiv.net

DIYARI

örgütlenme özgürlüğüne yapılan
baskılar. baş tarafı 6. sayfada

Bu saldırıya hedef olan, milliyeti ne olursa olsun tüm emekçiler birleşmek zorundadır.

Batı Alman emperyalizmi el attığı tüm diğer ülke halklarını sömürüp köleleştirmektedir. Türkiye de Batı Alman emperyalizminin sömürü alanlarından biridir. Amerika emperyalizminden sonra Türkiye'yi en fazla sömüren emperyalist güçtür. Türkiye'deki faşist uşakların iktidar olabilmeleri ve bu yoldan Türkiye halkını daha fazla sömürebilmesi için ABD emperyalizmi ile dalaşmaktadır.

Rus sosyal emperyalizminin uşakları da Batı Alman emperyalizmini şirin göstererek ABD emperyalizmi aleyhine dalaşmadan yararlanmaya çalışmaktadır. Batı Alman emperyalizmi de tıpkı diğer emperyalist güçler gibi halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini boğmak için faşistlere elinden gelen her türlü yardımı yapmaktadır.

İşçi arkadaşlar, gençler, demokratlar! Bu faşist tedbirler başta alman işçi sınıfı olmak üzere her milliyetten işçi sınıfının haklarına yapılan bir saldırıdır. Alman işçi kardeşlerimizin haklı mücadelesini desteklemek biz Türkiyeliler işçilerin ve diğer tüm yabancı işçilerin en önemli görevidir...

YORUMSUZ

Halk protesto edince,
Gümrük Bakanı
Hakkâri'de 3 dakika
kalabildi

HAKKÂRİ SALİH
SITKI bildiriyor

Hakkâri'ye dün gelen Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak, halkın protestosu nedeniyle kentte 3 dakika kalmıştır. Gün Sazak geniş güvenlik önlemleri altında Yüksekova'ya gitmiştir.

HER 10 METREDE
2 JANDARMA
VARDI

Van'dan karayolu ile Hakkâri'ye gelmekte olan Sazak'ı korumak amacı ile Hakkâri'ye 45 kilometre uzaklıktaki Yeniköprü ile Hakkâri arasında her 10 metreye iki jandarma eri konmuştur.

Milliyet 11 Ekim 1977

İNTİHAR MI? CİNAYET MI? BAŞTARAFI 8.SAYFADA

der ve Raspe) ve kendini asma (Enslin) çalkılık yaptığı açıklamada, soru üzerine, üzerleri ve hücreleri her gün bir kaç kez aranan mahkumların, tabancaları ve diğer intihar araçlarını nerden bulduklarını bilmediklerini, söylemekte buldu. Bilindiği gibi bundan bir yıl kadar önce de, RAF'ın bir başka üyesinin 'Ulrike Meinhof' un 'intihar ettüğü' isleri süründür ki, RAF üyelerini bir bütün olarak ortadan kaldırmaya kararlıdır. Bu kararı fırsatını bulunca uygulamaktadır. Batı Alman burjuvazisi, bu sözde 'intihar'a kimsenin inanmayacağını bildiği için apar topar bir enternasyonal kurulun ölümlerini cesetlerini incelemesi talebinde bulundu. Bu suçluluğun telaşından başka bir şey değildir.

Batı Alman burjuvazisi, şu anda kendisi için var olan olumlu kamu oyundan yararlanarak, tüm devrimcilere, ve devrimci örgütlere karşı saldırılarını yoğunlaştıracaktır. Nitekim, RAF 19 Ekim'de Schleyer'i 'idam ettiğini' ilan ettikten sonra; ve Schleyer'in cesedi, Fransa'da bulunduktan sonra; Batı Almanya'da hakim sınıf temsilcilerinin ifadesine göre tarih en büyük polis eylemi başlamıştır. Polis ve ordu (sınırlı koruma) birlikleri bir arada bütün Batı Almanya ve Batı Berlin'i karşı karşıya arama başlaştı. 16 RAF üyesi başlarında 800.000 mark mükafat konarak aranmaktadır.

Bu polis eylemi, 'terörizmle mücadele' adına halkın demokratik haklarına karşı girişilmiş bir saldırıdır. Her demokrat bu saldırılara karşı çıkmalıdır. Demokratik hakların adım adım kısıtlanması; Faşizm adım adım ilerlemekten başka anlam taşımamaktadır.

K. BALCI

BATI ALMANYA POLİS DEVLETİ OLMA YOLUNDA

MAKİNALI TABANCA POLİSLER
B.ALMANYADA OLAĞAN GÖRÜNTÜLER HALİNE GELDİ

Batı Alman Parlamentosu geçen ay içinde yeni bir kanun çıkardı. Bu kanuna göre "Devletin varlığı tehdit edilmesi halinde, avukatların vekilliklerini yaptıkları sanıkların görüşmesi" yasaklanıyor. Kanun bugün hükümette olan Sosyal Demokrat Parti-Hür Demokrat Parti tarafından ortaklaşa olarak parlamentoya sunuldu. Batı Alman emperyalist burjuvazisinin tüm partilerinin oylarıyla kabul edildi. Kanunun çıkarılması iki gün içinde hal edildi. Kanun'un parlamentoya sunulması; tartışılması; Senato niteliğindeki Eyaletler Üst Meclisine sunulması; tartışılması; Cumhurbaşkanlığı tarafından onaylanması; Resmi gazetede yayınlanması gibi normal olarak aylar süren bürokratik işlemler iki günde tamamlandı. Bu Batı Alman devleti tarihinde ilk defa görülen bir olaydır. Kanun derhal yürürlüğe girdi. Batı Almanya'nın çeşitli yerlerinde tu-

tuklu bulunan 90 a yakın devrimci'nin avukatları ile görüşmesi bu kanuna dayanarak derhal yasaklandı. Avukatların vekilliklerini yaptıkları sanıkların görüşülmemesi; halkın demokratik haklarına karşı girişilmiş açık bir saldırıdır. Savunma hakkının ortadan kaldırılmasıdır. Bu kanun açık faşist bir nitelik taşımaktadır.

Demokratik haklara karşı girişilen bir başka ağır saldırı, Hristiyan Demokrat Partisi'nin 'K' gurupları adı verilen, KBW -KPD -ML-KB gibi teşkilatların yasaklanması için yaptığı müracattır. Hristiyan demokrat parti, Anayasa Mahkemesine baş vurarak, bu teşkilatların Anayasa ile çelişme halinde olduğunu tespit ettirerek, bu gurupları yasaklamak istiyor. Bu gurupların üyeleri bugüne dek zaten çeşitli baskılara uğramaktaydı. Bu gurupların üyesi ve sempatizanı olanlara resmi dairelerde iş verilmiyordu. Şimdi bu gurupların yasaklanması ile, tüm bu gurupların üye ve sempatizanları kanunsuz örgüte üye olma gerekçesi ile, daha ağır baskılara altına alınmak isteniyor. Batı Alman tekelci sermayesi, bu girişim ile gerçekte, her türlü devrimci propaganda ve örgütlenmeyi engellemek, kanunsuz hale getirmek istiyor. Batı Alman patronları ve onların devletinin adı geçen örgütlere karşı giriştiği saldırı işçi sınıfının ve halkın örgütlenme özgürlüğüne karşı girişilmiş bir saldırıdır ve Batı Almanyanın polis Devleti

Olma yolunda attığı önemli bir adımdır. Batı Alman emperyalist burjuvazisi, işçi sınıfının zorlu mücadeleler sonucu elde ettiği demokratik hakları sudan bahanelerle birer birer ortadan kaldırma planları içinde. Demokratik haklara girişilen son saldırılar bu plânın parçasıdır.

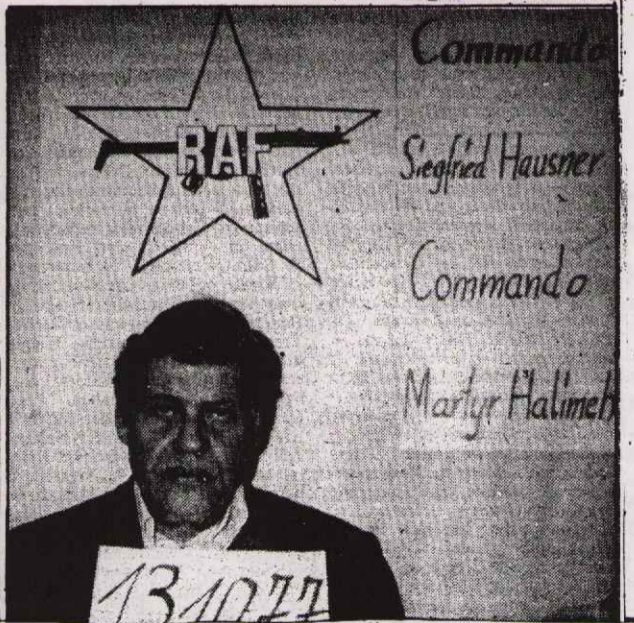
Halk 'terörizme karşı mücadele' safasatı ile, 'Devleti koruma'ya çağrılmaktadır. Korunması istenen devlet kimin devletidir? Batı Alman devleti, Batı Alman em-

peryalistlerinin kendi halklarını ve tüm dünya halklarını sömürmek ve ezmek için kullandıkları bir araç, Batı Alman emperyalist burjuvazisinin devletidir. İşte, Batı Alman patronları, kendi devletlerini savunmaktadırlar. Bu devletin halkın devleti olduğu palavrasını yaymakta, halktan bu devleti korumasını, devletin korunması için alınacak 'tedbirleri' desteklemesini istemektedir. Alınacak 'tedbirler' halk yararına değil, halk zararına tedbirlerdir. Alınan tedbirler, sömürü ve zulmü ayakta tutmak için, Batı Alman tekelci patronlarının iktidarını sağlamlaştırmak için alınan tedbirlerdir. Bu tedbirler, halkın demokratik haklarının kısıtlanması, giderek tümüyle ortadan kaldırılmasına yönelik tedbirlerdir. Alınan tedbirlerin ne tipte tedbirler olduğu açıktır. Bugün Alman polisi 'teröristlerle mücadele' adına, sokak ortasında emekçileri kurşunlamaktadır. İşte Vahit Önlör, işte Sedat Kırmızı ve daha onlarca. Bugün Alman polisi 'devletin çıkarlarını koruma' adına, aramalar yapmakta, telefonları dinlemekte, mektupları açmaktadır. Kişinin özel hayatı polisin kontrolü altındadır. 'terörizmle mücadele' adına halk ihbarcılığa, polisliğe alıştırılmak istenmektedir. İhbarcılara binlerce Mark mükafat vaad edilmektedir. Artık elleri makinalı tabancalı polisler olağan görüntüler haline gelmiştir. Terörizmle mücadele' adına biz yabancılara baskılara daha da arttırılmıştır. GUPS ve GUPA'nın 1972'de yasaklanmasından sonra, bugün ilerici yabancılara tüm demokratik kitle örgütleri yasaklanma tehdidi altındadır. Alman patronları ve onların devleti, gerçekte küçük silahlı gurupların devlete karşı mücadelesinden önce korkmamaktadır. Onların asıl korktuğu milyonlarca işçinin örgütlü mücadelesidir. Bugün aldıkları tedbirler, gerçekte böyle bir mücadeleyi daha filiz halinde iken ezmeye, hem de kanuni yollarla ezmeye yönelik tedbirlerdir. Bunlara karşı direnmek her demokratın, her ilericinin görevidir.

DEMOKRATİK HAKLARIMIZI SAVUNALIM!
KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ

N. GÜNEŞ

SCHLEYER OLAYI VE SONRASI

RAF'ın KAÇIRIP İDAM ETTİĞİ ALMAN İŞVERENLER SENDİKASI BAŞKANI SCHLEYER'in SON RESMİ

Geçen ay içinde, bütün dünya kamu oyunu ilgilendiren önemli olaylardan biri, Batı Alman İşverenler Sendikası Başkanı Schleyer'in 'Kızıl Ordu Fraksiyonu' adlı teşkilat tarafından kaçırılması, ve bunu izleyen olaylar oldu. İkinci Dünya Savaşı sırasında Çekoslovakya'yı işgal eden Nazi güçlerinin, iktisadi danışmanı olan Nazi Partisinin ileri gelen üyelerinden biri olan, 1953 de Mercedes adlı Tekelin Müdürlüğüne, 1963 de Genel Müdürlüğüne, ardından da İşverenler Sendikası Başkanlığına getirilen Schleyer; 5 Eylül de, Köln'de evine giderken kaçırılmıştı. Kaçıranlar, koruyucu polislerle girdikleri çatışmada 4 polisi öldürmüştü. Schleyer'i kaçırılanlar, daha sonra Batı Alman hükümetine taleplerini bildirdiler; Rehin olarak ellerinde tuttıkları Schleyer'e karşı Batı Almanya'nın çeşitli kentlerinde hapsede bulunan 11 RAF üyesinin serbest bırakılmasını istiyorlardı. Aksi takdirde Schleyer'i 'idam edeceklerini' bildiriyorlardı. Alman hükümeti, Schleyer'i kaçırılanların bu talepleri karşısında 'ne kabul ne de red' şeklinde bir oyalama taktiğine girişti. Schleyer, kaçırıldıktan bir ay sonra, Schleyer'i kaçırılanlarla ortak çalıştıkları görünen bir gurup Batı Alman

hava yollarına ait Malacca-Frankfurt seferini yapan bir uçağı, 87 yolcusu ile birlikte kaçırdılar. Uçağı kaçırılanlar, Schleyer'i kaçırılanların isteklerinin yerine getirilmesini; bunun dışında Türkiye'de tutuklu bulunan iki Filistinli gerillanın serbest bırakılmasını talep ettiler. Bu taleplerin yerine getirilmemesi halinde uçağı, içindekilerle birlikte havaya uçuracaklarını bildirdiler. Batı Alman hükümeti bir yandan zaman kazanmak için çabalarırken, bir yandan da uçağı askeri bir saldırı için hazırlıklara girişti. 17 Ekim'i, 18 Ekim'e bağlayan gece Somali'nin Mogadiçu kentindeki hava alanında özel yetiştirilmiş Alman sınır koruma muhafızları uçağı saldırdılar. Uçağı kaçırılardan üçü öldürüldü. Biri ağır yaralı olarak yakalandı.

Batı Alman tekelci sermayesi ve onların devleti, uçağı kaçırılması olayını, kendini 'basit halkın koruyucusu' 'halkın devleti' olarak göstermek için kullandı. Batı Alman emperyalistleri, ve bütün emperyalist güçler, uçağı kaçırılması olayını, devrimci şiddet ile eşitlediler. Her türlü devrimci şiddet olayını karalamak, devrimcileri 'ruh hastası' vs. olarak göstermek için demagoji aracı olarak kullandılar.

Uçağı kaçırılması olayı, Batı Alman emperyalizminin, çeşitli ülkelerdeki gücünü gösterdi. Batı Alman ordusuna mensup askerler, hiç bir şekilde rahatsız edilmeden Kıbrıs'a, Girit'e, Ankara'ya, Cidde'ye, ve Mogadiçu'ya inebildiler. Dişine tırnağına kadar silahlı bu güç, Somali hükümeti kendi sınırları içinde askeri bir operasyona girmesi için 'izin verdi'. Türk hükümeti

ti adına açıklama yapan Dış İşleri Bakanını Çağlayan'ı, Türkiye'den istenen gerillaların serbest bırakılıp bırakılmaması konusunda alınacak kararın, Batı Alman hükümetinin alacağı karara bağlı olduğunu bir yanlış anlamaya fırsat veremeyecek bir biçimde ortaya koydu. Bugün Batı Alman emperyalistleri, Ortadoğuda ki bir çok devlet adına karar verme yetkisini hiç sahip durumdadır. Uçağı kaçırılması olayı bunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Schleyer'in kaçırılması ve onu izleyen olaylar, bunun dışında Alman tekelci sermayesinin çeşitli kanatlarının temsilciliğini yapan tüm siyasi partilerin (SPD-CDU-CSU-FDP) Batı Alman devletini 'bu emperyalist sömürü ve baskı makinasını koruma konusunda birleştiklerini gösterdi. Bugün muhalefette olan Partilerin sorumluları da hükümette olan parti temsilcileri ile birlikte bütün kararlar katıldılar. CSU Başkanı Strauss, pratikte Arap emirliklerinde Devlet Bakanı olarak görev yaptı. Sömürü ve zulmün sürdürülmesi; her türlü haklı mücadelenin bastırılması konusunda emperyalist burjuvazinin tümünün birleştiği bir kez daha görüldü.

İNTİHAR MI? CİNAYET MI?

Uçağı saldırınının 'başarıyla' tamamlandığı haberinin hemen ardından, Batı Alman Haber Ajansı bütün dünyaya, RAF'ın üç üyesinin Baader, Enslin ve Raspe adlı kişilerin 'intihar ettiği' haberini duyurdu. Birbirlerinden ve dış dünyadan tümüyle tecrit edilmiş bu mahkumlar savcılığın yaptığı açıklamaya göre, tabanca ile (Baader

ALMAN HAKİM TERSİLMELERİNİN İNTİHAR ETTİKLERİNİ AÇIKLADIĞI ÜYELERİNİN BAADER-GUDRUN ENSLIN-JC. RASPE

devamı 7. sayfa